

WESTGÖTARNAS IDROTTSHISTORIA

Nr 4 - dec. 2010 - Årgång 7

Segern är vår !!!!!

Dalsjöfors Golf's damlag går upp i Allsvenskan Foto: Anders Robertsson, BT

Ordföranden har ordet

I DETTA NUMMER	sid
Ordföranden har ordet	2
Information	3
Fotoalbum från Herrljunga	4 - 5
Tidningsurklipp från Mark	6
Idrottens villkor har förändrats	7
Udda "OS-grenar"/Wall of Fame	8
Surrogatlandskamp	9
Trollhättans BTK -70 år	10
KFUM Trollhättan -70 år	11
IFK Trollhättan - 90 år	12
Skoftebyns IF - 60 år	13
Trollhättans SK - 80 år	14
Åsaka SK -70 år	15
Startskott med kanon	16 - 17
Fyra liter brännvin	17
100 år på Mossbrott	18
Tidningsinfo	19
Wårgårda IHS idrottscaféer	20
Bilder från Wårgårda	21
Värmlandsresa med 5-klövern	22 - 23
Sudoku	23
Fotbollskväll i Lidköping	24
Fagersanna IF	25
Klubbnålar i Vänersborg	26
Mässa och Välbesökt i Tidaholm	27
Träff/Hemsidor/Skara-samarbete	28
Vinterkryss	29
Adresser och telefonnummer	30 - 31
WIS styrelse	31

NÄSTA NUMMER, februari 2011
Manus-stopp 18 januari

IDROTTSHISTORISKA SÄLLSKAP/FÖRENINGAR I VÄSTERGÖTLAND SOM ÄR MEDLEMMAR I WIS

Alingsås
Borås
Essunga
Falbygden
Herrljunga
Karlsborg
Lidköping
Mark
Skara
Tibro
Tidaholm
Trollhättan
Vadsbo
Vara
Wårgårda
Vänersborg
Västgötaidrottens Guldklubb

Den som gjort en resa -har något att berätta.

Idrottshistoriska Riksförbundet.

Låt mig berätta från ett par resor och möten med positiva förtecken, som jag gjort.

Idrottshistoriska Riksförbundet inbjöd 30/9 – 1/10 sin styrelse med suppleanter till planeringsdagar i Örebro. Eftersom jag själv varit kritisk till förbundets tidigare agerande, var det med en viss reserverad nyfikenhet jag styrde kosan till Läns museet och Örebro läns IHS beläget vid Slottet i Örebro. Vilken vacker miljö, fina lokaler och sevärt idrottshistoriskt museum! Resultatet av ett bra samarbete.

Efter första dagens "navelskådande" började vi dag två förstå för vilka och vad förbundet är till för.

Saker började hända: en hemsida för IHRF skall

byggas upp, en informationsbroschyr skall tryckas,

en logotype utarbetas, en mål- och handlingsplan formuleras, kontakterna med Riksidrottsförbundet intensifieras. Även om jag har ett "kort perspektiv" på IHRF:s tidigare verksamhet så förvånar det mig inte, att IHRF bara har 30 medlemmar. Av dessa är sju inklusive WIS från Västergötland och av dessa är inte alla medlemmar i WIS. Hoppas en ändring nu är på gång.

Vi är många fler, som tillsammans skulle kunna bli en viktig "kulturbärande". Ett starkt IHRF behövs för att bevaka och utveckla de idrottshistoriska frågorna, samla resurser, stödja, utveckla samarbete, vara pådrivare. Det är lätt hänt, att man som förening stelnar i sin organisation eller slår sig till ro. Då börjar avveckling i stället för utveckling. Inget sällskap, förening eller organisation får vara sig själv nog. Ingen äger ensam idrottshistorien - den delar vi på och har skyldighet att dela med oss av. Man skall vara stolt över sitt lag, sina idrottare – kvinnor och män, men idrottskarriärer begränsas sällan av kommungränser. Det kändes lätt att åka hem efter andra dagen.

Birmingham Half-Marathon.

Under tre veckor i oktober hade jag förmånen att tillsammans med fem andra västgötar delta i ett utbytesprojekt för seniorer med staden Birmingham, England. Samarbetet går ut på att utbyta erfarenheter om hur man i de båda länderna arbetar med idrott, i föreningar, kring "sportevents", folkhälsa m.m. I England finns inte den folkrorelsetradition, som vi har i Sverige, där föreningar på mycken ideell grund, bygger organisationen, ansvarar för tävlingar och arrangemang medan myndigheter, stat och kommun och andra stöder och står för faciliteterna runt om. Den svenska modellen med idrotten, som den största folkrorelsen skall vi vara mycket stolta över och rädda om. Jag tycker mig se tendenser i motsatt riktning. Här har idrottshistoriska rörelsen också en viktig uppgift.

Att få vara med och förbereda, organisera, rekrytera volontärer i 2-miljonerstaden Birmingham och sedan vara "supervisor for blankets distribution and chip removal" i ett halvmaraton med 11500 löpare var oerhört lärorikt och spännande. Ett besök bl.a. på Aston Villa Park och i den miljön känna av och andas in denna anrika fotbollklubbs idrottshistoria, blev oförglömligt.

Norra Fågelås IF.

I början av november bjöd jag in mig själv till en idrottshistorisk afton i Norra Fågelås. Den föreningen kanske inte så många känner till, men nämner man namnet Ove Grahn brukar bilden klarna. Ett fullsatt Betania fick i ord och bild uppleva en lysande beskrivning av klubbens 87-åriga historia. Östen Fredriksson, som skrivit en jubileumsbok om klubben, ledde denna i dialog med publiken. Den speglade säkert många andra klubbars tillblivelse, organisation, förutsättningar, mångfald, upp- och nedgång fram till vår moderna tid. Blev man inte "salig" av andra skäl denna afton i Betania, så blev jag det av upplevelsen att få vara med. Så hoppas jag att alla våra idrottshistoriska träffar skall upplevas. Nu hade jag en annan tanke med mitt besök, nämligen att få igång ett idrottshistoriskt sällskap i Hjo kommun, till vilken Fågelås tillhör. Mellan första och andra halvlek, som det hette i programmet, försökte jag presentera WIS och våra sällskap. Resultatet få vi avvakta.

Det lackar mot jul....

och aldrig lackar det så mycket som på julafton!

Jag tillönskar alla idrottshistoriska vänner

"En god jul", "Ett gott nytt år", men även "Ett bra idrottshistoriskt 2011"!

Roland Gustafsson

Roland Gustafsson
Ordförande i WIS

WESTGÖTARNAS IDROTTSHISTORIA

är en medlemstidning för Westgöta Idrottshistoriska Sällskap
samt övriga sällskap & föreningar i Västergötland

Ansvarig utgivare:	Leif Svensson	Redaktör:	Göran Axelsson
Redaktionskommitté:	Tommy Olsson, smk., Sven-Åke Mökander och Bo Zackrisson		
Tryck:	Responstryck, Borås		
Produktion:	Borås Idrottshistoriska Sällskap		
Kontaktpersoner:	Redaktionskommittén Namn, adresser och tel.nr., se sidan 19		

ÅRSMÖTE

Lidköpings Idrottshistoriska Sällskap

Bjuder in till jubileumsårsmöte

Plats Idrottsmuseet

Torsdagen den 17 Februari 2011

Tid: 19.00

Program: sedvanliga årsmötesförhandlingar,
utdelning av standar/diplom

Hemlig gäst, Servering

Välkomna
Styrelsen

Vänersborgs Idrottshistoriska Förening

KALLELSE TILL ÅRSMÖTE 2011

Tisdagen den 8 februari 2011 kl 19.00
hålls årsmöte i Idrottsmuseet

Välkomna!

Styrelsen för

VADSBO IDROTTSHISTORISKA SÄLLSKAP

tillönskar alla medlemmar

EN GOD JUL och ETT GOTT NYTT ÅR

Notera redan nu två viktiga datum för 2011:

7/3 Årsmöte i klubblokalen kl. 18.00
21/5 20-årsjubileum på Karlsholme.

Tidaholms Idrottshistoriska önskar

God Jul och Gott Nytt År

Veckorna 51, 52 och 1 är muséet stängt

**Till Dig, som läser denna tidning
och inte är medlem i någon/något av våra idrottshistoriska
sällskap/föreningar (sid. 30-31):**

***Bli medlem för 100-150:-/år,
så får Du tidningen direkt hem i Din brevlåda 4 ggr/år.
Dessutom stödjer Du vår verksamhet.
Vi registrerar och arkiverar
idrottshistoriska dokument, bilder, föremål och gör dem
tillgängliga för allmänheten, bl.a. i våra muséer.
Vi anordnar idrottscaféer, utställningar och studieresor m.m.***

FOTON VÄCKER MINNEN TILL LIV!

En titt i idrottsföreningarnas klubblokaler kan väcka härliga minnen till liv!

I undanställda kartonger kan du finna högar med fotografier, som genom åren blivit liggande med andra handlingar.

Säkert med den goda tanken, att så småningom ordnar vi allt i pärmar, för att klubbmedlemmarna skall få uppleva minnen från gången tid.

Alltför ofta rinner åren iväg och fotona blir liggande. Vi har tagit oss friheten, att leta igenom några kartonger och pärmar i Herrljunga SK's klubbstuga Skogslund och ger med ett antal foton dig chansen att låta minnena ta fart.

Genom ett omfattande detektivarbete, har vi lyckats få fram namnen till de bilder du ser.

Kanske vi har missat någon och om du ser det, ber vi dig att kontakta oss, så att den idrottsliga historien blir rätt för kommande generationer!

*Herrljunga
Idrottshistoriska Sällskap/
Styrelsen.*

*Bandylag IK Rapid, Herrljunga 1945
Stående från v. Lars Andersson, Olof Karlsson, Sven Bengtsson, Karl-Erik Gustavsson, Olof Hansson, Allan Kåberg, Lagledare Allan Gustavsson.
Knästående från v. Gösta Kåberg, Karl Larsson, Sven Johansson,
Åke Krylberg, Arne Sandström.*

*Pojklag HSK 1948-49
Stående från v. Lagledare Sven Andersson, Lennart Johansson,
Harry Johansson, John-Anders Sjögren, Bo Pettersson,
Vigår Bartholdsson, Stig Johansson, ledare Roland Jonsson.
Knästående från v. Gunnar Arvidsson, Bo Johansson,
Sten Carlsson, Jan-Ove Ahlqvist, Per-Arne Johansson.*

*HSK juniorlag 1949
Stående från v. Folke Holm, Bengt-Göran Johansson,
Lennart Wängkvist, Sixten Borgvall, Per-Arne Johansson,
Börje Larsson.
Knästående v. Erik Johansson, Sven Hallberg,
Roland Jonsson, "Purjo", Berndt Sahlén.*

HSK A-lag 1950

Stående från v. Rutger Brodd, Olof Hansson, Olle Svensson, Torsten Hofflander, Nils Larsson, Gustav Järnberg, lagledare, Oskar Karlsson. Knästående från v. Rolf Gustavsson, Sven Bengtsson, Börje Larsson, Lars Olof Johansson, Olof Larsson.

HSK 1965 A-lag

Från v. Tommv Svantesson lagledare, Alf Gustavsson, Jan-Erik Johansson, Harry Nilsson, Per-Arne Johansson, Sven-Erik Bernehäll, Berndt Arvidsson, Ove Magnusson ledare. Knästående från v. Jörgen Danielsson, Gunnar Danielsson, Robert Carlsson, Ove Wedenby, Stig Eriksson.

HSK juniorlag 1956

Från v. Lennart Johansson, Harry Milton, John-Anders Sjögren, Bo Johansson, Anders Arvidsson, Arne Jonsson. Knästående v. Gunnar Arvidsson, Gunnar Danielsson, Lennart Nilsson, Sture Bergling, Harry Nilsson.

Veteranlag HSK 1970

Stående från v. Erik Andersson, Olle Svensson, Torsten Hofflander, Gustav Järnberg, Sixten Borgvall, Nils Larsson. Knästående från v. Törner Karlsson, Sven Bengtsson, Börje Larsson, Roland Jonsson, Olof Larsson.

Träningsläger Polen 1984 A-lag

Från v. Lennart Anderberg tränare, Erik Rudén, Peter Hendberg, Tomas Borgvall, Per Borgvall, Robert Hendberg, Tomas Berggren, Tomas Fredriksson ledare, Christer Engblom. Knästående från v. Tommy Andersson, Claes Ahlberg, Peter Jarl, Lars Carlsson, Anders Johansson, M. Renko.

Ett Tidningsurklipp

Kalla det gärna nostalgi, men att sitta och studera gamla tidningsurklipp är inte bara intressant utan även ett sätt att förstå idrottshistoria och idrottens villkor genom åren. Bland papper som jag har i mina lådor finns många intressanta saker som speglar idrottens utveckling från något som är svårt att förstå för dagens unga till det som numera är en nöjesindustri bland andra. När jag satt och plockade bland mina papper för en tid sedan kom jag att läsa ett referat från vad som tydligen var det första Markmästerskapet på skidor.

Året var 1929, alltså ett antal år sedan.

Urklippet har jag fått av Kalle Karlsson, Hestras gamle skidåkare och ideellt verksam på Borås Idrottshistoriska.

Att sättet att referera har ändrats är kanhända inte att undra över, men nog är det något att njuta av i sin något högrävande stil.

Markmästerskapen

Markmästerskapen på skidor gingo på söndagen av stapeln i Rydal under stor tillslutning av såväl tävlande som en intresserad allmänhet, därtill gynnade av ett idealiskt och äkta nordiskt vinterväder med högstrålade sol och under synnerligen väl ordnade arrangemang med ingenjör Torsten Ek som tävlingsledare och kamrer David Bodin som starter. Redan kl. 9 fm. startade 37 juniorer, därpå 40 seniorer på 20 km, eller banan 2 gånger och sist 13 damer på 5 km. Starten skedde med utomordentlig precision.

De tävlande deltog med piggt humör och utan minsta missöden i tävlingarna och framme vid målet hade de endast att gå direkt till badet eller duschen i Rydals

Ur Borås Tidning
24 februari 1929

varmbadhus. Eventuella frostsador ombesörjdes på ett synnerligen förtjänsfullt sätt av distriktsköterskan i Seglora och för de tävlandes erhållande av förfriskningar var sörjt på bästa sätt.

Prisceremoni

Efter tävlingarna slut förrättade ingenjör och fru Torsten Ek, Rydal, utdelningen av en rikhaltig och synnerligen värdefull uppsättning av priser, som skänkts av intresserade, såväl enskilda som sammanslutningar och idrottsvänner. Hr Ek betonade vid prisutdelningen att det vore meningen att göra dessa Marktävlingar

traditionella genom att varje år hädan- efter låta dem återkomma. Till ett annat år skulle dock varje i Markmästerskapet tävlande förening ha ingått i Svenska Skidförbundet för att få delta.

”Sponsorer” på 20-talet?

Även de som skänkt priser uppräknades och man lägger märke till att priserna tydligen var förbehållna olika deltagare.

Rydals bolags vandringspris till bästa seniorlag, tremannalag, tillföll Viskafors IF

Direktör Gustaf Thorsons hederspris till andra seniorlag till Kinna IF.

Johanssons och Nohlströms hederspris till bästa seniorlag från Fritsla.

I.F Kinnakamraternas hederspris till bästa skidåkare från Örby.

Fritsla chaufförens hederspris till bästa senior som ej fått pris.

Konditor Edvin Johanssons hederspris till yngsta dam, vilket tillföll en ung dam, Barbro Ek, Rydal, endast 8 år.

Feststämning

Ingenjör Ek avslöt prisutdelningen med att avtacka såväl de tävlande som funktionärer samt utbringade till sist ett leve för skidsporten i Mark. Ingenjör Ek i Rydal hade för tävlingarnas arrangemang inlagt ett stort och oegennyttigt intresse, all möjlig omtanke och ospard möda. Idrottsföreningarnas tack till honom tolkades av förste prisdomaren, postassistent Folke Emanuelsson i Kinna, som för hr Ek utbringade ett av kraftiga hurarop besvarat leve av den mycket talrika publiken. Överallt i Rydals samhälle var flaggan i topp och över samhället vilade feststämning med anledning av dagens idrottsspel.

Viggo Svenson

Marks Idrottshistoriska Sällskap

På tal om språkbruk och sättet att referera har red. hittat några ”sportgrodor” från olika sportreferat

Hela bollen måste ligga stilla.

Ralf Edström

”Se hur Maltas målvakt gör det klassiska misstaget att glömma att fälla ut tummarna”

Agne Jälevik

”Ja, jag såg ju den här matchen redan förra året.”

Glenn Hysén är före sin tid

”Båda lagen spelar nu i numerärt underläge...”

Staffan Lindeborg, SVT

hämtade från YTTERMERA.SE

Idrottens villkor har förändrats

Måndagen den 17 maj 2010 intervjuade jag Elsa Lindqvist om hennes idrottsintresse.

Hon är född 1915 och bodde, som barn, vid Hedgårdsvägen nära Hedgårdssjön.

Här följer en sammanfattning av intervjun med Elsa.

Så här berättar hon:

När vi var riktigt små hade vi alltid något på gång, vi barn. Vi gjorde egna skidor och sparkade boll på en plan vi själva hade gjort i ordning. Jag var ofta målvakt. Vi var 7-8 st. som spelade. För övrigt vistades vi mycket i skog och mark. På vintern åkte vi skridskor på Hedgårdssjön. Det blev mycket spontanidrott. Idrottsutrustning fick man köpa när man tjänade egna pengar. Dessutom hade det varit världskrig (1:a världskriget). Hela 20-talet och 30-talet hade man det mycket dåligt.

När vi var i 15-20årsåldern gjorde vi långpromenader med matsäck. Dessa kunde ta 6-7 timmar.

Det var en verksamhet som initierades av att en Frisksportarklubb bildats i Skene. Där var jag sekreterare.

Orienteringen började jag med när jag fött mitt yngsta barn. 1947 infördes orientering på programmet i Skene Sim & Idrottsällskap. Det var Arvid Carlsson som låg bakom det. Han hade prövat på det i det militära. 1948 började jag och strax därefter Solveig, min äldsta dotter. Gunvor, Arvids fru, orienterade och jag lärde mig av henne. Sedan hjälpte mig Knut, min man. Han lade ut små träningsbanor som jag sprang.

Min första tävling arrangerades av Hestra IF. Tävlingsplatsernas belägenhet inför tävlingar hölls mycket hemlig. Till tävlingarna åkte vi buss tillsammans med Kinnaströms SK. Detta var på 1940- och 1950-talet. Gunnarssons buss anlätades. Sture var hygglig och höll bussen varm på vårvintern så att vi kunde värma oss. En eld brukade göras upp och vi kokade kaffe ihop. Det var en trevlig tid. När man började åka bil till tävlingarna blev det mera splittrat.

Alla mina barn har orienterat.

Ett tag var vi 9 st. orienterande damer i klubben. 1953 blev jag klubbmästare. Alla de andra hade bommat väldigt mycket. Jag gick rätt för det mesta men sprang inte så fort.

Förutom karta och kompass, hade man blå tygskor, kortbyxor och vad man hittade. Ofta tog man slitna kläder och slet

Elsa Lindqvist

slut på dem i skogen. Jag sydde mina orienteringskläder och hade blå skjorta och svarta knäbyxor. Min klubbsskjorta kom att bli Skeneorienterarnas första klubbdräkt. Jag köpte tyg på Borås Wäfveri och sydde klubbsskjortor till alla orienterarna i klubben. Fickan fram var viktig. Där förvarades kartan. Den första lättviktsdräkten i nylon syddes sedan av Gretas Textil i Haratången.

1962 fick orienterarna gulsot på grund av bristande hygien vid tävlingsplatserna. En del fick läggas in på epidemisjukhuset i Borås. Det blev tävlingsuppehåll i 2 år. Därefter måste alla ha heltäckande klädsel.

I DM-budkavlelaget ingick ofta Ing-Britt och Maj-Britt Liljedahl, Solveig och jag. En gång missade vi segern på sista kontrollen på sista sträckan. Vi blev 4:a den gången. Kartorna var ritade i 1:50 000 eller 1:100 000.

Träningen för min del, bestod i att springa uppför Ramnåsberget och ibland cyklade jag barnens tidningsrunda med VD när de arbetade med det. Jag arbetade som sömmerska och behövde omväxling i rörelsemönstret. När Solveig började träna, sprang jag med henne. Att träna förr kunde ibland betraktas som lite skumt. ”Är du så bra eller har du tränat?”, var en inte alltför ovanlig kommentar.

En duktig damorienterare under min tid som orienterare, var Elvy Lindström.

Hon blev Svensk mästarinna och en förebild för Solveig.

Jag orienterade mellan 1948 och 1964.

1960 blev jag invald i Skogsflickornas klubb på ledarmeriter. Nu är jag den äldsta medlemmen där.

En gång har jag skadat mig under en tävling. Det var i Bollebygd. Jag halkade på en väg och slog i ena armen så att den gick ur led. En man hjälpte mig i mål. Göstas Carlsson Berghem fick se armen och tog undan mig till en lada. Så sade han till mig:

”Lägg dig ner och ligg still. Du får ropa så mycket du vill.

Gösta drog armen rätt. Jag var svimfärdig direkt efter. Armen blev blå, grön och gul och värkte ett tag. Någon läkare uppsökte jag inte.

Synen på idrott i mitt hem var ganska positiv. Mina föräldrar tyckte att bara man gjorde sina arbetsuppgifter hemma, så fick man rå sig som man ville, idrott eller inte. Men det fanns föräldrar som var negativa.

Eftersom både jag och min man, Knut, varit involverade i klubben så var det nästan som en livsstil. Jag har raggat priser, skrivit startkort, stått i serveringen, varit med i stugkommitten osv. När stugan storrenoverades, fungerade vårt hem som kansli och ”klubbstuga”.

Vid eldfesterna, som vi hade förr, minns jag särskilt konstsimmarna från Tyskland. De övernattade här hemma och jag sydde en tysk flagga att hissa på Eldfesten.

Det friska livet i skog och mark, idrotten och kamratskapen i klubben, har givit mig och min familj mycket och berikat mitt liv.

Av

Britt-Marie Knutsson

Marks Idrotthistoriska Sällskap

Folkligt, festligt och fullsatt – var det förut.

Bilden är från BIS bildarkiv och är tagen vid orienteringstävlingen Borås Runt 1954

Kanske, kanske

...var det bättre förr, ändå!??

(reds. kommentar)

Udda ”OS-grenar”

Mellan 1912 i Stockholm och 1948 i London förekom i samband med de olympiska spelen också tävlingar i musik, litteratur, måleri, skulptur och arkitektur.

Med sin oljemålning ”Mot målet” deltog Helge Zandén i konsttävlingen vid OS i Berlin 1936.

Hans målning var värd större uppmärksamhet än den fick, ansåg man bland svenska bedömare enligt Barbro Alving (Bang), som i Dagens Nyheter rapporterade från Berlin-OS på ett sätt som innebar hennes journalistiska genombrott.

Foto: GA/BIS

”Mot målet” –oljemålning av Helge Zandén, som nu hänger i Borås Idrottsmuseum.

Helge Zandéns skidlöpartavla hängde många år i Björbostugan i Borås, innan den fick sin nuvarande plats i Borås Idrottsmuseum.

Han föddes 1886 i Borås. Under sitt vuxna liv var han bosatt i Falun, men besökte i olika sammanhang ofta och gärna sin födelsestad.

Helge Zandén är som konstnär mest känd som en av de s.k. Falugrafikerna, men verkade också som målare och skulptör.

Helge Zandén avled 1972.

Lars Sundin

NYA INVAL TILL BORÅS WALL OF FAME

BIS jury, som väljer in förtjänta f.d. aktiva och ledare till Borås Idrottens Wall of Fame i klassiska Boråshallen genomförde den 9.11 årets inval.

Det hela ägde rum vid en ceremoni i anslutning till matchen i basketligan mellan Borås Basket och Solna Vikings.

Tre f.d. aktiva valdes in den här gången. Först ut var Birgitta Olsson, tidigare Larsson, orienterare från Bredared med bl a 4 VM bakom sig med 2 guld och 1 silver i budkavle och ett individuellt brons som resultat. Birgitta blev nummer 24 på väggen. Nummer 25 blev Anders Wilgotson, roddare från Öresjö SS och Borås meste SM-vinnare som har 45 SM-guld plus 7 VM och 4 olympiader, 2 som aktiv och 2 som ledare, bakom sig. Nummer 26 slutligen var Anna Svenjebj, fotbollsspelare från Kronäng med SM-och cupsegrar för Jitex och 58 landskamper och EM-seger med landslaget bakom sig.

Foto: GA/BIS

Tommy Olsson tillsammans med Birgitta, Anders och Anna

För första gången var det flera tjejer än killar som valdes in. Anna var också den första kvinnliga fotbollsspelaren efter 7 manliga tidigare, något som passade särskilt bra ett år då Borås nu fått ett damlag i allsvenskan genom Dalsjöfors.

släktingar och vänner och BIS-representanter. Efter hängningen deltog sällskapet i buffén i viprummet och sedan tittade vi tillsammans på basketmatchen som även den blev en framgång med seger för Borås med 81-69.

Birgitta, Anders och Anna deltog i evenemanget tillsammans med ett fyrtiotal

Tommy Olsson

Surrogatlandskamp på Ryavallen

På kvällen fredagen den 16 juni 1944 spelades en ovanlig fotbollsmatch på Ryavallen i Borås. Då mötte Elfsborg det *Fria Danmarks landslag* i vad som kallades en surrogatlandskamp eller miniatyrlandskamp.

Det danska laget var det första utländska som uppträtt på Ryavallen, invigd i augusti 1941 under pågående världskrig. Kriget försvårade naturligtvis allt fredligt internationellt umgänge, också på idrottens område.

Ryavallen, vid invigningen 1941

Kriget pågick fortfarande den 16 juni 1944. I Europa hade de allierade den 6 juni landstigit i Normandie och på Karelska näset hade Sovjetunionen inlett en storoffensiv. Viborg stod inför sitt fall.

16 spelare av god klass

Det danska lag, som turnerade i Sverige i juni 1944 kallades ibland *Flyktinglandslaget*. Danskarna själva föredrog namnet *Fria Danmarks landslag*, vilket onekligen låter stoltare.

Truppen bestod av 16 spelare av god klass. Flera av dem hade spelat riktiga landskamper. Mest känd var målvakten Eigil Nielsen, specialist på långa utsparkar och på att agera som extraback långt utanför sitt målområde.

Marscherade genom stan

Danskarna kom till Borås med tåg från Göteborg redan på torsdagskvällen. Vid Borås Central hälsades de välkomna av Elfsborgs ordförande Arta Andersson och Thure Claesson. Många nyfikna hade mött upp, bland dem åtskilliga av de

omkring 500 danska flyktingar, som vid denna tid vistades i Borås. Den danska truppen marscherade efter välkomstceremonin genom stan till sitt hotell. Många människor slöt upp bakom dem. Inför matchen såldes danska och svenska småflaggor till åskådarna. Förtjänsten härav tillföll den nybildade *Danske Idrætsforening* i Borås, som behövde pengar att köpa tävlingsdräkter åt sina aktiva.

Elfsborg vann matchen på fredagskvällen med 1-0 utan att förtä sig och med

reserver för Arvid Emanuelsson och Karl Erik Grahn. Målet gjordes av E. Schönning. Trots flaggviftande, nationalsånger och musik av Elfsborgs-orkestern, ville inte den rätta landskampsstämningen infinna sig. Endast 3449 åskådare hade mött upp på Ryavallen i det gråkalla vädret.

Danskt gästspel

Också i Ramnaparkens servering var det danskt gästspel denna kväll. Där uppträdde ingen mindre än vissångerskan Lulu Ziegler med Herman Koppel vid flygeln och Hasse Kahn, Sveriges Svend Asmussen enligt reklamen, konserterade med sin orkester. Danskt skulle det vara denna dag i Borås.

Lars Sundin

BIRGITTA LARSSON

ANDERS WILGOTSON

ANNA SVENJEBJ

Idrottsprofil borta

Åke Johansson, Trollhättan, har hastigt avlidit i en ålder av 79 år. Han var en välkänd idrottsprofil i Trollhättan. För 47 år sedan startade han Åke:s poängterräng som blev hans skötebarn och på Fars Dag-söndagen skall den gå på nytt.

Åke var en god 1500-löpare och som veteran löpte han distanser mellan 400 och 1500 m.

Han orienterande flitigt och åkte Vasaloppet fler gånger. Genom åren jobbade Åke mycket med barn -och ungdomsverksamhet med stor glädje och social förmåga.

Åke var en innovatör och fixare som spred en sällsam glädje runt sin person. En idrottsarbetare och vän, som vi kommer att minnas.

*Leif "loffie" Johansson TSOK
och Harry Lindell TIF*

TROLLHÄTTANS BTK - 70 ÅR

Vid bildandet av Trollhättans BTK 1940 och i flertalet år var jagandet av träningslokal det som främst medlemmarna var upptagna med. Efter flera års seriespel i division 3 kvalade man upp i tvåan. Efter att TBTK hade hållit på i 20 år, lyckades 15-åriga Bertil Larsson bli föreningens förste spelare, som spelade i en senior DM-final. Hasse Alsér blev dock för svår i finalen.

i våras, där man tävlar i ungdomsklasser. Utöver dessa tävlingar har TBTK varit arrangör för U-SM fyra gånger. Landskampsarrangemang med Ungern, Sydkorea och Kina två gånger har varit Sveriges motståndare. SOC, Scandinavian Open Championship, Europa Top 12 har också varit sevärda tävlingar som TBTK varit medarrangör för.

På 70-talet blev haussen för bordtennis i Trollhättan. Ett stort antal TBTK:are

Stor anledning till stora framgångar för ungdomar är duktiga ledare. Här måste man av alla dessa ledare nämna Astor Johansson, som fram till 70-års jubileum varit i TBTK:s styrelse i 47 år. Denne galjonsfiguren för TBTK kallas inte för inte som "Mr TBTK". 1999 fick Astor tillsammans med dåvarande tränaren i TBTK, Anders Karlsson Trollhättans Tidnings pris som främste idrottsledare. Anneli Hernvall blev i slutet 70-talet etablerad landslagskvinna med i tre VM och flera JEM turneringar, ett stort antal landskamper och SM guld i mixed tillsammans med Tommy Danielsson och på juniorsidan har hon nationellt vunnit allt som går att vinna. 1977 fick Trollhättans Köpmannamedalj för bästa idrottsprestationen. Vidare var Anneli en av medlemmarna i TBTK:s lag, som spelade lag SM-final mot Varberg, de övriga var Lena Berglund, Lena Hellmark och Helen Lindvall.

På senare tid har TBTK-fostrade Robert Svensson, numera proffs och mångfaldig landslagsman tagit för sig på bordtennisborden i världen. Vid sin tid i TBTK fick Robert år 2000 pris som bäste idrottsmannen i Trollhättan. Ytterligare bordtennisspelare som har fostrats i TBTK är numera allsvenske spelaren i Halmstad, Kristian Karlsson som troligen kommer att framför BT-borden i många år.

Anneli Hernvall i action under en allsvensk match mot Spårvägen 1974.

Foto: Roger Lärk.

1965 fick pingisskolan i TBTK:s regi en explosionsartad utveckling. TBTK fanns nästintill i alla stadsdelskolor med BT-verksamhet flera kvällar i veckan. 1968 var ett viktigt år för Trollhättan och TBTK i synnerhet, eftersom Älvhögsborg invigdes. Nu fick man en träningslokal för de allra bästa ungdomar och seniorer på sju bord i alla veckans dagar. Utöver utökade träningsmöjligheter blev det nu stora möjligheter att anordna tävlingar av rang. TBTK startade egna tävlingar såsom Trollspelen med seniorklasser. En tävling som man anordnade i 32 år. Trollungen hade sin 35:e tävling

visade upp sig nationellt och internationellt såsom Björn Danielsson, Thomas Karlsson, Anneli Hernvall, Jan Gustavsson, Tommy Danielsson, Stefan Hansfeldt, Helen Lindvall med flera. Allsvenskt spel blev det för både dam- och herrlagen. Lena Berglund, Anneli Hernvall och Berit Pettersson kvalade sig upp till allsvenskan. 1975 var det dags för Stefan Hansfeldt, Thomas Sahlén och Tommy Davidsson att kalla sig allsvenskar. Utöver full fokus på ungdomsverksamheten var TBTK införlivad i pingisgymnasiet under sju år, där Astor Johansson var projektledare.

STINSEN ANDERSSON, TIHS

Mr. TBTK Astor Johansson.

Foto: Roger Lärk

KFUM TROLLHÄTTAN – 70 ÅR

3 november, 1940 bildades KFUM Trollhättan. Till en början kretsade intresset kring gymnastik, friidrott, orientering, skidor och pojklagsfotboll. Fotbollskillarna var upphovet till, att handbollen kom in i föreningens program.

1943 startade ett KFUM juniorlag i division 4. Tre år senare vann KFUM junior-DM och gick fram till semifinal i SM.

Just 1946 spelade KFUM för första gången i division 3. Samma år startade damlaget KFUM Ida, där damlaget året efteråt blev nordiska KFUM-mästare. Under en tioårsperiod med start 1955 spelade KFUM Ida i allsvenskan, där Anna-Greta Pettersson var den främsta spelaren med en landskamp som facit. Landskampsspel dock för juniorer blev det för Gunvor Skär.

Vad beträffar herrlaget, så hade laget sin storhetstid under åren 1951 till 1962, då man låg i den näst högsta handbolls-serien i landet. Vid tre tillfällen blev föreningen tvåa. Vid ett tillfälle 1957 såg tabelltoppen ut vid serieslutet så här:

Redbergslids IK 18 14 13 357-228 29 p.

KFUM Trollhättan 18 14 13 344-296 29 p.

Det har funnits många spelarprofiler hos KFUM inte minst landslagsfostrade spelarna som Hasse Olsson, Gunnar Dahlin, Bengt "Kompis" Johansson numera Jackloo och målvakten Lennart Sohlberg. Andra stora profiler var också Olle Sandman, som några år höll målrekordet i division 2 med 15 mål i en match.

En av KFUM:s stora profiler under en mängd av år, "Kråka" Strandlind i en vanlig posé som duktig sexmetersspelare och ofta sedd målskytt. Foto: Roger Lärk.

Man får ej heller glömma brödraparen Askengren Jerker och Knut samt Strandlindbröderna Sven-Åke "Kråka" och Kenneth. "Kråka" Strandlind var ytterst nära en landslagsplats, när han i allsvenskan spelade för GIK/Wasaiterna.

Bland stora ledare måste här nämnas Gerhard Andersson, Astor Larsson och Bengt Pettersson, och Eje Grönqvist, de båda sistnämnda också ledare inom damhandbollen.

Under de senare åren har KFUM damer allt för ofta hoppat mellan divisionerna ett och två. Medan herrlaget i perioder varit i div. 2, men allt oftare har det handlat om div.3 spel för herrarna. Efter serieomläggningar kan man inte jämföra 50-talets division 2, som var direkt under allsvenskan, i dag är ju tvåan och trean uppifrån toppen en fjärde resp.

femte serie i Sverige. Men KFUM tycks ha börjat satsningen mot högre serier, då man har startat årets serie på ett bra sätt. Ungdomsmässigt står sig KFUM väl inom distriktet och har också med olika åldersgrupper flick- och pojklag hävdat sig i olika SM-tävlingar, samt några av lagen har varit ute i Europa och spelat mot internationella lag, så visst finns det hopp för KFUM Trollhättan i framtiden. KFUM har sedan den fortfarande mycket ändamålsenliga Älvhögssborg byggdes 1968 varit en av Svenska Handbolls-förbundet anlitad medarrangör. Här har spelats ett flertal landskamper, två gånger World Cup, två gånger har Ligacupen spelats. KFUM var medarrangör vid en 4-nationsturnering. EM kvalmatch mot Belgien har ägt rum.

STINSEN ANDERSSON, TIHS

IDROTTSFÖRENINGAR och IDROTTSHISTORISKA FÖRENINGAR/SÄLLSKAP I VÄSTERGÖTLAND!

Hur och var förvarar NI arkivhandlingar och dokument, som skall finnas kvar till eftervärlden?

Det är **hög tid** att alla NI som har historiska dokument/handlingar tillhörande såväl levande, som nedlagda föreningar i **ER ÄGO**,

överlämnar dessa till föreningsarkiv eller idrottshistoriska arkiv.

Lämna in handlingar på närmaste arkiv, för säker förvaring.

REDAKTIONEN FÖR WI.

IFK TROLLHÄTTAN – 90 ÅR

15 Oktober 1920 anser man att IFK Trollhättan såg ljuset, dock kallade man sig BK Kamraterna. Fotboll och friidrott var idrotterna man skulle syssla med. Året efteråt gick man ihop med BK Stavered och tog namnet IFK Trollhättan och fick inträde i Kamraternas Centralförening.

1921 tog man också upp bandy, vilket fanns med i 20 år, tidigt under denna tid försvann friidrotten.

1927 kom boxning med och varade i tio år.

På 40-talet tog man upp handbollen och spelade hemmamatcherna i Tingvallahallen, vilket man höll på med tills 1954.

1946 spelades första ishockeyserien, som bestod av IFK, Gripen, Saab och IFK Vänersborg. Första DM i Västergötland startade 1947 som IFK vann. IFK spelade elva finaler och vann åtta DM. IFK var mer eller mindre outstanding i seriespelet i division 3, men i division 2 räckte laget inte till. Sju gånger gick man upp i div. 2. Endast vid ett tillfälle klarade man av mer än en säsong i tvåan. 1973 blev ishockeyn liksom konståkning som fanns flera år under 60-talet, blev fristående föreningar med andra klubbnamn. Siffran 6

Undertecknad har av klubbens nio decennier använt sig av slutsiffran 6.

1926 - De två största fotbollsklubbarna i trollhättan TIF och IFK träffar en överenskommelse att låna varandra spelare vid behov. Den tidens representationsbestämmelser tillät sådana lån.

IFK Trollhättan – seriesegrare i division 4, Västergötland västra 1966: Stående fr. vänster: Lagledare Rolf Eliasson, Håkan Werner, Börje Oskarsson, Ragnar Lundqvist, Hasse Karlsson (spelande tränare), Lars-Arne Hellqvist, Ove Johansson, Lars Bryngelsson. Knästående: fr. vänster Gilbert Tengqvist, Kjell-Åke Palmér, Rolf Blomqvist, Lage Lecander, Åke Sandersson (lagkapten)

1936 - Bandylaget degraderas till Älvsborgsserien. Boxningen läggs ner.

1946 - IFK vinner division 3 och kvalar mot Jonsered hemma 1-1 inför 3.500 personer. Returmatchen i Jonsered vinner IFK med 3-2, där åtta fulla Hallbergsbus-sar med supportrar ser att Arne "Jim-marn" Johansson blir tvåmålsskytt och Torsten Palm gör det tredje målet.

1956 - IFK vinner division 3 mellersta. I det sista derbyt på våren vinner IFK derbyt mot TIF med 5-2 inför rekordpubliken 5.142 personer på Edsberg. På hösten blir det spel i division 2, den näst högsta serien i Sverige. GAISaren Hasse Olsson tidigare IFK Trollhättan spelar B-landskamp mot Norge. Hasse gör ett mål, det sista som betyder seger med 8-0 inför 10.387 betalande på Edsberg.

1966 - IFK vinner division 4 västra och blir åter ett division 3-lag efter fem års bortvaro från trean. Ishockeylaget går upp i division 2.

1976 - Efter några magra IFK år vinner IFK division 5. Juniorlaget går till slutspel i Västsvenska juniorcupen, där man placerar sig på en tredje plats av 215 lag. Heltidsanställd kanslist anställs.

1986 - IFK åker ur division 3. Anmärkningsvärt är att IFK slår TFK båda gångerna. Mot TIF vinner man en match och spelar en match oavgjord. Man tar alltså sju poäng av lokalkonkurrenterna, men vad hjälper det när man bara totalt får ihop fjorton poäng.

1996 - För andra året i rad kvalar man upp till division 2, men förlorar återigen och blir kvar i trean.

2006 - IFK vinner division 4 Västergötland västra och tar steget upp i division 3.

Annat anmärkningsvärt från IFK-fronten kan nämnas att IFK Trollhättan var ytterst när att nå allsvenskan 1943. I seriefinalen mot Örgyte på Gamla Ullevi förlorade man med 1-0. Så nära har inget Trollhättelag varit i fotbollens historia.

Allsvenska spelare däremot har IFK Trollhättan fostrat, hela nio spelare har varit med i allsvenskan. Åke Olsson, Djurgården, Hasse Olsson, GAIS, Hasse Karlsson, Djurgården, Leif Hammar, GAIS, Jens Söderberg, Elfsborg, Bengt Göthe, Örebro SK, Börje Oskarsson, IFK Göteborg, Erik Nilsson, do., Mikael Johansson, Elfsborg. Av dessa så har fem blivit svenska guldmedaljörer i allsvenskan. Hasse Olsson, Åke Olsson, Hasse Karlsson, Jens Söderberg, Börje Oskarsson.

Andra viktiga IFK år att nämna är:

1953 - IFK startar en ungdomssektion direkt knuten till huvudsektionen.

1983 - IFK inviger sin träningsanläggning Kamratgården.

1995 - 15 oktober, IFK firar 75-årsjubileum. Tyvärr samma dag spelar man en avgörande kvalmatch mot Kungsbacka BI till division 2 och förlorar med 3-1. Tyvärr för IFK-anhängarna blir det en fest- och sorgedag samtidigt.

1999 - IFK spelar kvartsfinal i pojk-SM. Tyvärr blir det förlust mot Malmö FF på Kamratgården.

Från 1944, då Edsberg invigdes spelade IFK sina matcher här.

I och med degradering till division 4 bestämmer IFK, att man fr.o.m år 2000 skall spela sina seriematcher på Kamratgården, vilket man gör fortfarande jubileumsåret 2010, numera är föreningen ett division 3 lag.

STINSEN ANDERSSON, TIHS

SKOFTEBYNS IF – 60 ÅR

Skoftebyns herrar såg till att jubileet 2010 blev speciellt, eftersom man vann division 3 NV Götaland och spelar 2011 i tvåan. Spelat i division 2 har däremot Skoftebyns damlag gjort. Premiärråret var 2000. Tyvärr åkte laget ur årets division 2.

Herrlaget har under sina sextio år mestadels hållit till i de lägre divisioner 8-5.

här högt, annars var det division 5 som gällde.

2002-2006 var man ett skapligt division 5-lag. Segern i femman följdes året efter av en andraplats bakom Lilla Edet, vilket ledde till division 3-kval. Skoftebyn blev bästa kvaltvåa av landets tolv kvalgrupper och spelade i division 3 2008. Man överraskade övriga lag och tog återigen

Övriga ungdomslag håller till på Alma-gärdet en kilometer söder från Nysätra. Skoftebyns IF, även kallat Sköfta.

Ett annat namn på Skoftebyns IF som nämns, i alla fall de som håller på och bor i stadsdelen Skoftebyn är "Söderns charmörer" har visat sig vara en bra fungerande förening med en stor ungdomssektion.

Skoftebyns IF – serieegrare i division 3 Nordvästra Götaland 2010. Glada spelare och ledare efter sista seriematchen på Rådavallens konstgräs 3-1 mot Melleruds IF.

1951 startade SIF i Göta Älvdalsserien div. 8.

1955 vann man denna serie. Två år senare vann SIF tre serier.

Våren-57 vann man div. 7. På sommaren vann Skoftebyn en stadsserie i Trollhättan med TBIS, TAIK, Fallen och SIF.

1957 var ett år då blev aktuellt med en serieomläggning. Man skulle gå över från spel höst/vår till vår/höst, som fortfarande gäller i Sverige. Västergötlands FF som fyllde 40 år bestämde att endast division 4 skulle spela tre säsonger. Medan övriga serier skulle hösten 1957 spela i jubileumsserier utan upp- eller nedflyttning. Skoftebyn vann denna serie.

1958 alltså första gången man spelade vår/höst vann Skoftebyn div. 6 kallad Västra Elitserien.

1994 var första gången i division 4. Ett par säsonger spelade föreningen så

en andra plats och nytt kval. Först blev det ett förkval mot ett annat västgötalag, Skene IF som blev tvåa i en annan division 3 serie. SIF vann på bortaplan med 3-2 och spelade 2-2 hemma på Nysätra IP. Tian i division 2, Annelunds IF blev nästa kvalmotståndare, som Skoftebyn besegrade med 3-1 och en hägrande division 2-plats fanns inom räckhåll. Tyvärr för SIF, så förlorade man returmatchen borta med 2-0. Sammanlagt 3-3, men Annelund blev kvar i tvåan genom fler mål på bortaplan.

I fjol blev Skoftebyn fyra, för att 2010 stå som segrare i division 3 med en ny tränare i Johan Brinck, som nu fick vara med om sin sjätte serieseger för seniorlag. Matcharenan Nysätra IP, som ligger 300 meter från Slussarna, här spelar herr- och damlagen, samt Skoftebyns pojkkallsvenska lag.

Annons inför match i lokaltidningen TTELA

I 28 år har man haft populära Slusscaféet i sin regi, som ligger i anslutning till Trollhättans stora turistmål, Slussarna. Sedan två år tillbaka ansvarar man också för Slusskiosken.

Marknadsfolket med Christer Ludvigsson i spetsen, har sett till att man i två år haft lite annorlunda matchannonser i lokaltidningen (se bifogad annons).

STINSEN ANDERSSON, TIHS

TROLLHÄTTANS SK 80 ÅR

Trollhättans Sportklubb bildades 9 september 1930. Föreningen hette först Staveredlunds IK, men redan efter några månader blev namnet Trollhättans SK.

Idrotter som har figurerat under 80 år är: Friidrott, gymnastik, bandy, handboll, varpa, skridsko, skidor och orientering. Den sistnämnda är den enda sektionen, som finns kvar inom klubben.

I orientering, skidor och terränglöpning tränade och tävlade man först runt Holmenterrängen, tills den fina motionsanläggningen vid Slätthultsgården togs i bruk 1982. Skidtävlingar med duktiga Värmländska och Västsvenska skidåkare förekom.

Skridskosektionen fanns i TSK:s regi mellan åren 1974 till 1989, då man gick över till en ny förening SK Trollhättan. TSK hade fina ungdomsframgångar genom USM-vinnaren på 1000 och 1500 meter, Yvonne Olofsson och duktige Martin Delle.

TSK till division 1

Saken är klar! Segerrusiga TSK:are hyllar klubbens starke man Evert Olsson sedan det blivit klart att klubben avancerar i seriesystemet. Jämnheten avgjorde när TSK belade förstaplatsen före Falköping, Kville, Lidköping och Hagen.

Christer Hilmersson i längd, Karl-Erik Olsson spjut och Arne Palm ihöjdhoppsvarade för klasser som bidrog till vinsten.

Trollhättans SK:s friidrottslag som gick upp i division 1 i friidrott 1972:

Sittande från vänster: Arne Palm, Peter Hilmersson.

Stående från vänster: Rolf Westerström, Hans Karlsson, Lasse Larsson, Karl-Erik Olsson, en av lyftarna Enar Karlsson, uppburne lagledaren Evert Olsson, andre lyftaren är Rune Almén, Sture Östling, Anders Hilmersson, Christer Hilmersson och Bengt Eskhagen.

Foto: Roger Lärk

Vad beträffar arrangemang så kan nämnas att TSK:s friidrottssektion haft en hel del åtaganden: Från slutet 30-talet till 1972 ägde stafettlopp rum i centrala Trollhättan sista veckan i april varje år.

1956 var TSK arrangör för SM 25.000 meter. Ett lopp som hade start och mål vid Edsborgs IP. Överraskande stora publikskaror fanns längs loppet som gick till vändpunkten i Vargön. Slutet 50- början 60-talet anordnades det olika friidrottsgalor med många kända västsvenska friidrottare. 1970 anordnades SM i handikappfriidrott. För ungdomar anordnades McDonaldspelen i femton år fram till 2008.

Många enastående fina prestationer har TSK fått uppleva. Första SM-medaljen fixade Erik Östbye 1955, då han blev bronsmedaljör i 25.000 meters löpning. Första guldmedaljen i SM tog Rune Almén i höjd 1973, även året efteråt blev det TSK guld genom Rune i inomhus SM. Rune tog ytterligare fem ute- och tre inne SM, då tävlande för IF Göta, Karlstad.

1972 avancerade TSK som lag till friidrottens näst högsta serie division 1. Andra framträdande personer inom TSK:s friidrott har varit spjutkastaren Enar Karlsson, som 1966 erhöll Trollhättans köpmannamedalj för främsta idrottsmerit i Trollhättan. Enar vann skol SM samt var Sverigebäst i sin ålderklass 17 år. Enar blev 40 år senare unik i Trollhättan, då han också erhöll lokaltidningen TTELA:s pris för årets ledare.

Ett pris som också legendariske friidrottsledaren Evert Olsson, TSK tidigare hade erhållit. Evert Olsson var också ordförande i Västergötlands Friidrottsförbund och fick ta emot den högsta utmärkelse en svensk idrottsledare kan få Riksidrottsförbundets guldnål. Pristudlare var prins Bertil och året var 1989. Ovanstående två av många duktiga ledare som såg till att TSK under en tioårsperiod härjade i resultatlistor i många nationella tävlingar.

Undertecknad har tagit med de ungdomar som har vunnit ungdoms- och junior SM för TSK. USM: Erica Andersson diskus och slägga, Anna Marberg längd inomhus. Björn Johansson i häck 300 m och 200 m. Tvillingarna Teres och Jim Christensson kula resp. längd. I junior SM har Anna Marberg vunnit guld inomhus 60 m. häck. Året efteråt 100 m. häck utomhus. Björn Johansson vann 300 m. häck. Erica Andersson vann K 22 diskus, året var 2001. Vidare har flera av TSK:s ungdomar deltagit en eller flera gånger i ungdomsfinnkamper såsom Björn Johansson, tvillingarna Teres och Jim Christensson, David Tegel. Anna Marberg har varit med i seniorfinnkamp.

2009 gick friidrottsklubbarna i Trollhättan, TIF och TSK ihop och bildade Trollhättans Friidrottsklubb.

Stinsen Andersson, TIHS

Tänkvärt!

★
Kan man vara glad åt lite, har man mycket att vara glad åt.

ÅSAKA SK – 70 ÅR

Lite smolk blev det inför jubileumsfirandet, eftersom Åsaka herrlag blev utan någon seger i 2010 års division 5, därför får laget starta om i sexan.

För sjuttio år sedan den 10 oktober samlades en skara ungdomar i Brüggesta bryggeriet och bildade Åsaka SK med Gustav Karlsson som förste ordförande. Tanken var att man skulle syssla med friidrott i första hand, utöver klubbträningar hade man också framgångar i andra klubbars tävlingar. 1943 vann ett Åsaka lag klass två i ett stafettlopp i centrala Trollhättan. En sektion som lades ner 1945.

1959: Utökades fotbollsplanen till 106x60,6 meter.

1962: Installerades värme i hemmalagets omklädningsrum. 1966: Ny omklädningspaviljong. Varmvatten gjorde efterlängtat entré detta år.

1988: Ungdomssektionen träningsplan togs i bruk. 1990: Ny stor plan invigdes.

1991: 11 augusti invigdes klubbstugan, som enligt undertecknad är en av traktens klart finaste anläggning. Fotbollsmässigt så har Åsaka SK herrlag för det mesta hållit till i de lägre serieredningarna. Två seriesegrar har det blivit. **1959 och 1965** vann Åsaka SK vid båda

division 5 med en enastående tabellrad: 14 14 0 0 130-5 och 28 poäng. GP kora- de laget till ”veckans kanonlag”. Främste målskytten Siv Johansson Rosenlund fick kvällstidningen GT:s kanonkula. I fyra år höll laget på. Damfotbollen gjorde ett uppehåll tills 1992. Den främsta placeringen i denna damsejour var att laget 1995 blev tvåa i division 4.

Genom att klubben fick sin fina anläggning ökade också ungdomsverksamheten och klubben hade många lag i gång i olika åldersgrupper. Samtidigt fick motionssektionen en verklig fart och hade många olika aktiviteter igång. Inför 50-årsjubileumet 1990 anmäldes femtio medlemmar till populära löpartävlingen

1981 års suveräna seriesegrare, Åsaka SK:

Stående fr. vänster lagledare Gun Bertilsson, Siv Rosenlund, Liselott Svensson, Anna-Karin Olsson, Lizette Svenson, Lotta Rundberg, Mia Fransson, Katarina Hjalmarsson, Helena Almqvist, Kurt Johansson, tränare.

Knästående: Fr. vänster: Ingmarie Ribbing, Anita Örberg, Carina Lindberg, Sirko Pitkänen, Kristina Schoultz, Tuija Pitkänen, Åsa Påfvelsson, Katrin Magnusson.

För att gå tillbaka till fotbollen så spelades den första matchen 1943 mot Härstad på en betesvall i Åsaka Storegård. Fotbollen kom med i det reguljära seriesystemet först 1949. Innan detta år så spelade man mot by- och kvarterslag i egna bildade serier. Just 1949 spelade man sina hemmamatcher i Lagmansered. Minnesanteckningar runt idrottsplatsen som kallades Åsevi:

1950: 11 juni invigdes (gamla) Åsevi,

tillfällena division 7. Vid de gånger som man senare har avancerat i seriesystemet, så har detta skett genom kvalspel till femman. Bästa placering för Åsaka herrlag är en tredjeplats i division 5, vilket skedde 2001.

Främsta fotbollsmässiga reklam för Åsaka SK har definitivt Åsaka damlag gjort. 1981 blev laget rikskändis, eftersom Aftonbladet skrev om laget. ÅSK vann

Kraftprovet i Trollhättan. Tio år senare anmäldes sextio stycken, en medlem för varje Åsaka-år inför 60-årsjubileumet. Till sist skall också nämnas, att Åsaka SK haft bandy på programmet. Seriespel i Antenserien redan 1946 till och med 1949. Därefter blev det ett uppehåll till 1955, men då varade seriespelet i bandy endast ett år. Man fortsatte dock att spela några vänskapsmatcher i några år.

STINSEN ANDERSSON, TIHS

STARTSKOTT MED KANON

Carlsborgs Segelsällskap är en vital 101-åring med mängder av framgångar på seglarvatten under de gångna åren.

Framgångarna fortsätter och det sjuder av aktiviteter i den vitala föreningen.

Bröderna Bertil och Johan Helldén deltog i den första segeltävlingen som arrangerades av det nybildade segelsällskapet 1909. De seglade i en hemmabyggt båt där tidsmarginalen med byggandet var mycket knapp men de hann precis få båten färdig till dagen för kappseglingen. Stilenligt gjordes det första startskottet med en stor kanon i det militära Karlsborg. Bröderna Helldén blev först över mållinjen, men se någon segerpokal fick de inte.

Det var ofta omvittnat att nästan alla förhållanden då var olika dem vi nu upplever. När det gällde segling och båtar var det annat än den enkla vättersnipan och allmogebåten sällsynta på Vättern. Det fanns dock redan etablerade segelsällskap i Vadstena, Motala, Jönköping och Askersund där det fanns båtar av annat slag. Det var ofta kostrar, lite klumpiga och tröga med besvärliga segel, långa bommar och gafflar, kanske två till tre försegel på ett nästan lika långt peke som båten och kanske till och med toppsegel. Men grant var det att se dessa båtar under segel.

En av de första segeltävlingarna som CSS anordnade, kanske rent av den allra första som ägde rum midsommardagen 1909.

Men varför skulle Karlsborgs- och Västgötaseglarna vara sämre än de från Östergötland? Kunskapen fanns i att bygga båtar, att rigga dem och att segla dem men än så länge endast med de enklare vättersniporna. Det var väl bland annat detta som 1909 kom att bidra till bildandet av segelsällskapet i Karlsborg. Det fanns då ett antal snipor och en äldre skärgårdskryssare, och det var vid den tiden som Johan Helldén som efter några år på de stora haven stannat hemma och blivit en stadgad karl beslöt sig för att bygga en segelbåt – en riktig segelbåt med fenköl som det hette på den tiden. Nu skulle bygget inte bara finansieras vilket var ett stort problem – byggandet skulle även utföras – egenhändigt av bröderna Helldén.

En hård vinter

På den tiden fanns det inga båtbyggerier eller snickerifabriker som det bara var att rekvirera sågat och hyvlat virke ifrån. Detta hämtades från sågen i Granvik. Byggandet skedde i snöyra, mörker och kyla i ett gistet skjul under några få ljusa timmar. Frusit hade bröderna förvisso gjort både förr och senare, men här gavs ingen pardon. Arbetet måste utföras om båten skulle bli färdig till sommaren. Och det måste den bli eftersom det var 1909, och ett segelsällskap hade bildats – CSS. Sällskapets första kappsegling skulle äga rum redan till midsommaren. Arbetstiden var tio timmar per dag och inga lediga lördagar.

Material och detaljer som i dag kan inhandlas i närmaste järnaffär fick tillverkas under långa vinterkvällarna därhemma i köket.

Men bröderna hade en intensiv skaparglädje och kunde i fantasin uppleva båten sjösatt och klar långt innan den blev färdig. De seglade, vattnet yrde och vinden tjöt i tackel och tåg.

Bröderna hann i tid

Båten blev färdig på självaste midsommardagens morgon. Bröderna kände det som att de skulle representera Karlsborg och Västergötland och detta på CSS:s premiärregatta! Förutom sniporna som var väl och framgångsrikt representerade från Karlsborg var det inte mycket CSS hade att ställa upp med mot de gästande båtarna från Motala och Vadstena som kom med flera varvsbyggda fina båtar med fina segel och utrustningar.

Midsommardagen bjöd på strålände sol från molnfri himmel, men någon timma före start blåste det upp en kraftig nordostan. Sjön blev blågrön på de korta snabba vågorna som är så karaktäristiska för det lätttrörliga Vätternvattnet. Bertil och Johan hade sju motståndare i sin klass. Det var spännande. Hur skulle de klara sig med sitt hemmabygge?

Startskottet

Starten gick från Träbryggan på Vanäs udde. På bryggan var det fullt med skådelystna. Massor av människor såg också händelseutvecklingen från stränderna utmed Karlsborgsviken. Flaggprydda lustbåtar från flera av Vätterstäderna hade också anlänt. Klockan i kyrkornet skulle slå tio slag. När kassören Alfrid Stierna som var en av initiativtagarna till det nybildade CSS, gav tecken till en korpral vid artilleriet att hastigt sänka en svensk flagga ute på bryggnocken där seglingsnämnden stod samlad, innebar det order om eld ur en inlånad artillerikanon på stranden.

Och det blev ett startskott som hette duga! Krut och förladdningskarduser yrde över de församlade på bryggan, och ljudvågorna fortplantade sig runt stränder och bergknallar. Se det var ett startskott det!

Touchade startflaggan

Det är i kappsegling som i många andra idrottssammanhang viktigt att ligga bra till i starten. Man bevakar varandra, stjälvind ifrån de andra genom att ligga i lovart, d v s högst upp därifrån vinden kommer. Bröderna Helldén gick så högt upp i lovart som möjligt, men skynd av

två båtar som låg före vid startskottet råkade de knappt märkbart toucha den yttre startflaggan på startlinjen vilket inte är tillåtet enligt regelboken. Men seglingsnämnden upptäckte detta, och förmodligen diskvalificerades bröderna omedelbart. Någon återkallelse signal fick de dock inte utan de fortsatte som om ingenting hänt. Bertil och Johan kom iväg hyggligt och tog sig förbi konkurrenterna på kryssen, d v s i motvindssegling och lyckades komma först i mål!

Den närmaste konkurrenten låg så nära att dess besättning tillropade dem hjärtliga gratulationer när mållinjen passerades.

Bröderna Helldén hade alltså segrat! En underbar känsla efter allt arbete och alla bekymmer med att få båten färdig till den första kappseglingen i Karlsborg. När de lagt in vid bryggan meddelades dock att något pris kunde det inte bli tal om. Det var den höga nämndens beslut.

Fakta om Carlsborgs Segelsällskap

Bildades den 21 mars 1909
Antal medlemmar: Ca 400
Antal båtar: Ca 115 segelbåtar och 45 motorbåtar
CSS äger ett attraktivt område i korsningen Göta Kanal och Strömkanalen vid Bottensjön. Här finns klubbhus, jollebod för ungdomar och Vätterns största båtcran med fullt djupgående. Kranen som klarar 15 ton är egenhändigt byggd av medlemmar. Sommartid bedrivs gästhamnsverksamhet som ger många sköna kronor till verksamheten.

Prisutdelningen efter CSS:s första regatta ägde rum under midsommarhelgen 1909. Prisutdelare var dåvarande överstelöjtnanten I A Thorsell.

På bilden får Gustaf Eriksson som var en av de första ledamöterna i Segelsällskapets första styrelse motta sitt pris.

Foto: A Sjöberg

Prisutdelning

Så kom prisutdelningen vid en av garnisonens dansbanor, och mycket folk var församlade. Stora glänsande pokaler belamrade bordet. Det hade inte sparats på priserna. Nästan alla fick stora silverpokaler, fanfarer och applåder.

Musiken klämde sedan in med en rungande, gungande vals. Man dansade, skrattade och man var glad för en sällsynt soldränk sommar dag som bjudit på vita segel och glitterstänk över vattnet.

Vinden hade mojnät så gott som helt. Endast några blågröna kårar strimmade det blanka vattnet över Karlsborgsviken. Strändernas färger djupnade. Dansmusiken rullade i ljudvågor över vattnet. Därmed var Carlsborgs Segelsällskaps första kappsegling slut och ett idrottshistoriskt minne blott.

Text och bilder hämtat från jubileumsboken "100 år i förlig vind" – Lars-Erik Gustafsson och Martin Grudemo, Carlsborgs Segelsällskap. Fotografierna är tagna av hovfotografen A Sjöberg

FYRA LITER BRÄNNVIN – ELLER SOCKERVATNET SOM GJORDE SUSEN

Brännvinsflaskor har en central plats i denna historia, som härrör sig på "Marknivå". Vi förflyttar oss till Skene. Denna episod utspelade sig i början av 50-talet och vi låter "Varas bästa vänsterinner", Per-Olof "Ola" Carlsson, som då deltog i Vara SK:s lag, berätta (episoden är hämtad ur "En återblick ... Vara Sportklubb 70 år 1926 -1996").

En gång när vi var i Skene och spelade så låg vi i halvtidspausen utanför omklädningsrummet och flåsade. Det hade gått dåligt och vi låg under.

Då kom en äldre man fram och hälsade och sa: "Det går inget vidare för er men för några år sen var ett Varalag här. De låg också under i halvtid, men i pausen drack de ur fyra liter brännvin och sen vann de matchen. Sicka pojkar det fanns i Vara på den tiden."

Påpekas bör att Karin Siesing i Vara hade blandat till sockervatten i fyra litrar brännvinsflaskor och skickat med laget till Skene.

Carl-Owe Johansson
Vara IHS

"Sportgrodor"

hämtade från YTTERMERA.SE

"Den amerikanske målvakten är så liten att om han böjer sig ner en smula, kan han stå raklång i målet..."

Rolle Stoltz

"Nu tappar Schumacher tid till sig själv"

Arthur Ringart, VM-lopp Formel 1

"Nu fick Schumacher äntligen betalt för gammal potatis!"

Eje Elgh, samma VM-lopp i Formel 1

100 ÅR PÅ MOSSBROTT

Vara Idrottshistoriska Sällskap hade nyligen stämt träff med IFK Emtunga på Mossbrott för att hylla en 100-åring.

Den 100-åringen var just Mossbrotts idrottsplats.

Redan 1910 togs de första spadtagen för att iordningställa en fotbollsplan på Mossbrott. Hur gick det till och varför? Enligt en gammal historik berättas det att J.A. Wahlkvist från Önum besökte sin vän August Jakobsson på Mossbrott. Han förmäde i förtrolighet att hans pojkar och deras kompisar hade inköpt en fotboll och dessutom bildat en förening som hette Önums Idrottsförening. Problemet var bara att de inte hade någonstans att hålla till med sitt bollsparkande. Wahlkvist undrade om inte August möjligen hade en markbit, som de kunde få utnyttja. August Jakobsson funderade en stund och konstaterade att på sandbacken där borta växte det ju ändå bara ljung, så om de bara repade bort ljungen och högg bort allt slyet, så borde det kunna bli en bra plats att skjuta boll på. Därmed såg Mossbrotts idrottsplats dagens ljus för 100 år sedan.

Då kan man ställa sig frågan: Hur många idrottsplatser i Sverige är 100 år eller äldre? Frågan gick till redaktören för Sveriges Fotbollshistoriker och Statistikerförenings medlemstidning SFS-Bulletinen, Tommy Wahlsten (som så sent

Ordföranden i IFK Emtunga, Per Gustavsson, studerar Mossbrotthistorien.

som i mars var ordförande för Westgöta Idrottshistoriska Sällskap).

Tommy konstaterade snabbt att Mossbrott platsar på topp tio bland de äldsta idrottsplatserna i landet och torde toppa listan i "landsbygdsklassen".

Därtill var Mossbrott andra idrottsplatsen i Sverige med permanent elbelysning.

Många har olika relationer till Mossbrott genom åren; som besökare på bilbingo en tisdagskväll, som danssugen på pensionärsdanser på onsdagskvällarna, med som påhejare till barn eller barnbarn (eller deltagare) vid elljuscupen, publik eller aktör vid seriespel, som fan till Gyllene Tider, Bill Haley, Alice Babs eller Flamingokvintetten, så Ingemar Johansson uppvisningsboxas, med vid elljuspremiären 1953

.... Ja, listan kan göras hur lång som helst.

Bruno Arvidsson och Börje Magnusson skötte underhållningen vid 100-årsfirandet på Mossbrott.

Ordföranden i Vara Idrottshistoriska Sällskap, Carl-Owe Johansson, hade sammanställt ett text- och bildkollage över Mossbrotts 100 år, som han överlämnade som gåva till kollegan i IFK Emtunga, Per Gustavsson. Carl-Owe relaterade till Mossbrott i egenskap av ordförande för Vara IHS, när man redan vid nybildandet 2003 utsåg Mossbrott som Vara kommuns mest idrottshistoriskt kulturella idrottsplats. Samma år gjorde Källes Rekord-Magasin tillsammans med Önums Hembygdsförening utställningen "Mossbrott – ljuset på slätten".

Vid samkvämet i klubblokalen på Mossbrott sjöng Bruno Arvidsson, ackompanjerad av Börje Magnusson på gitarr, den egenhändigt skrivna "Mossbrottsvisan" (melodi: "Fröken fräken") samt en helt nyskriven visa (som färdigställdes samma dag) med titeln: "Vi spelade och spolade på Mossbrott en gång". Melodin fick bli improviserad.

Därefter utportionerade Bruno Arvidsson en historik över Mossbrott, avbruten med episoder och skratt. En historia, berättad av Börje Magnusson, må återges: IFK Emtunga hade inköpt ett nytt piano. Ingen mindre än virtuosen Bengt Hallberg hade förmånen att inviga pianot. Bengt Hallberg ingick i Almstedt-Lindkvartetten. Vid paus undrade någon av arrangörerna vad Hallberg tyckte om pianot. – Aningen lågt, svarade den berömde pianisten med absolut gehör,

varvid han gick och fick sig en korv till livs. När Hallberg återkom efter paus var pianot uppriggt på två stabila tegelstenar!

Det är förmodligen onödigt att påpeka att det rådde en gemytlig stämning vid 100-årsfirandet av Mossbrott, som celebrerades med kaffe och smörgås. Förmodligen gjorde pionjärerna sammalunda – 100 år tidigare – efter väl förrättat arbete.

Carl-Owe Johansson
Vara IHS

WESTGÖTARNAS IDROTTSHISTORIA

Medlemstidningen WESTGÖTARNAS IDROTTSHISTORIA är nu inne på sitt sjunde år.

27 fullmatade nummer med idrottshistoriska reportage och bilder har hittills producerats.

Tidningen, som sammanställs och produceras av Borås Idrottshistoriska Sällskap, har blivit mycket uppskattad.

För att tidningen skall bibehålla sin "status", behöver redaktionen ännu mera hjälp från er läsare.

Vi är starkt beroende av era berättelser i ord och bild.

Fatta era författarpennor, leta igenom gamla (eller nya) fotoalbum och skicka in era bidrag till oss.

För att tidningsmaterialet skall kunna publiceras, måste det vara redaktionen tillhanda senast 6 veckor före planerad utgivningstid.

För sent inkommit material riskerar att ej komma med i tidningen.

OBS! Adressändringar, samt adresser till nya medlemmar, måste vara BIS kansli tillhanda senast två veckor före utgivningstid.

Red.

Vid WIS styrelsemöte den 20 mars, beslöts att redaktionskommittén för tidningen skall ha följande sammansättning: **Göran Axelsson**, redaktör, **Tommy Olsson**, **Sven-Åke Mökander** och **Bo Zackrisson**. Som ansvarig utgivare **Leif Svensson**.

Redaktionskommittén

Adresser och tel.nr.

Göran Axelsson
Borås Idrottshistoriska Sällskap
Box 554
503 14 Borås
Tel: 033-35 39 40, 0705-15 67 08
E-post: goran@bihs.se

Tommy Olsson
Borås Idrottshistoriska Sällskap
Box 554
503 14 Borås
Tel: 033-20 0453 b, 0705-67 79 58
E-post: tommy@bihs.se

Sven-Åke Mökander
Markgatan 39
441 51 Alingsås
Tel: 0322-67 23 10 b, 0322-60 06 65 a
E-post: sven-ake.mokander@vargarda.se

Leif Svensson
Paradisgränd 5
513 50 Sparsör
Tel: 033-26 69 88 b, 0704-39 84 32
E-post: leif@bihs.se

Bo Zackrisson
Långgatan 5
547 93 Skagersvik
Tel: 0551-203 22, 0705-24 58 61
E-post: bo.zacke@gmail.com

Du vet väl att du, som privatperson också kan bidra med att förgylla tidningen med insändare, reportage etc. Har du något idrottsminne, som du tror kan intressera våra läsare, så tveka inte utan skicka in det till red.

**WESTGÖTARNAS
IDROTTSHISTORIA**

Du får också skicka in bilder för publicering –färg eller svart/vitt digitala, högupp-lösta, eller vanliga kort.

Materialadress för tidningsmaterial:

**Westgötarnas Idrottshistoria
Box 554
503 14 Borås
E-post: bis@bihs.se**

(eller E-postadresser enl. ovan)

Wårgårda IHS idrottscaféer fortsatt succé

I höst har Wårgårda Idrotts-historiska Sällskap fortsatt på den inlagna vägen från i våras med månatliga idrottscaféer. Antalet besökare med sug efter att fika och prata sport med en viss idrottsgren har varit succéartat utifrån WIHS förväntan och man räknar med en fortsättning 2011.

KENNETH OHLSSON

Torben och Curt berättade skytteminnen på septembercaféet

I allra högsta grad aktive pistolskytten Torben Rundqvist, Wårgårda Pistolsskytteklubb, och mångfasetterade f d polismanen och kommunpolitikern Curt Barkestedt med en karriär bakom sig i både nämnda VPSK och Wårgårda Bågskytteklubb var gäster på Wårgårda Idrotts-historiska Sällskaps månatliga idrottscafé i september. Torben och Curt var inbjudna för att berätta färsk och gamla episoder från träningar och tävlingar på skjutbanan och lyckades fånga åhörarna i kommunhusets källare så att både skratt och ytterligare frågor ”forsade” fram. Mycket av snacket uppehöll sig dock kring det go´ som Wårgårda PSK upplever just nu med en stark lagkänsla, som ledde fram till åtskilliga framgångar både individuellt och i lag så sent som i augusti i år. Då avgjordes SM i PPC (Precision Pistol Competition) i Jönköping och Torben och hans lagkamrater åkte hem med flera guldmedaljer. Björn Svensson och Anders Wennerbom var de två VPSK-are som också lyckades få uppleva guldsmak medan Torbens fru Monica, som representerade Sverige i OS i Sydney 2000, inte fick till sitt skytte så bra i årets SM att hon hade medaljvittring.

- Jag har dock nästan aldrig koll på vad jag vunnit, sade Torben, utan direkt efter avslutad tävling börjar jag se framtiden an. Nästa år hägrar VM i PPC i Stockholm, det ska bli kul!

Kvällen avslutades med att Rundqvist visade upp lite av den utrustning dagens pistolskyttar använder innan 20-talet vårgårdabor vandrade hemåt i den fina men kalla septemberkvällen, märkbart belåtna med det de fått se och höra berättas under aftonen.

KENNETH OHLSSON

Friidrott ämnet för kvällen på oktobercaféet

Wårgårda Idrotts-historiska Sällskap höll under måndagen ännu ett idrottscafé. Ämnet för kvällen var friidrott – och totalt 30-35 personer fanns på plats i kommunhuset för att bland annat titta på en film från förr.

- Vi hade ordnat så vi kunde se en gammal hederlig Super 8-film med Wårgårda IK:s klubbmatcher och tävlingar 1962-66 på DVD. Kallelser hade skickats till personer som var med när det begav sig under 60-talet och givetvis tyckte dom att det var kul att se sig själva på film, berättar Stig Sjögren i WIHS.

En av dem som fanns på plats var den legendariske eldsjelen Gösta Johansson. - Wårgårda IK har haft många starka personligheter under åren, och Gösta är definitivt en av dom, säger Stig Sjögren. Nästa gång det vankas idrottscafé i Wårgårda är den 1 november då orientering står på schemat.

CHRISTIAN STÅL (*sportredaktör Alingsås Tidning, publicerat i AT 8/10-10*)

Orienteringens spännande utveckling i fokus på novembercaféet

Var det bättre förr? Med den frågeställningen av Wårgårda Idrotts-historiska Sällskaps ordförande Roland Svensson inleddes november månads idrottscafé i Kullingshofstugan där orientering var sporten ”på tapeten” för kvällen.

OK Kullingshofs ungdomsledare Per-Ola Johansson och Anders Sjögren samt en av

Per-Ola Johansson berättade om "datoriseringen" inom orienteringssporten.

Foto: Irene Lennstrand
20

Tre generationer orienterare i OK Kullingshof. Från vänster: Sofia, Anders och Margit Sjögren. Foto: Irene Lennstrand

föreningens många "altmeisters" Sten Johansson hade med sig tävlingskartor från olika decennier och dessutom utrustning från förr och nu för beskådning. Cafégästerna fick stifta bekantskap med till exempel de skodon och lampor för nattorientering, som användes på 50-talet för att ta sig över över "stock och sten" och jämföra det med dagens betydligt mer avancerade och påkostade utrustning. Allra mest spännande i orienteringens utveckling är kanske ändå den elektroniska stämplingen som nu gäller vid alla tävlingar och som Per-Ola Johansson på ett förträffligt sätt förevisade. En så kallad "pinne" med ett datachip fäst vid sitt finger är vad löparen ska med sig till start och med denna stämplingsprocedur där de personliga uppgifterna direkt registreras på tävlingsdatorn innebär att betydligt färre människor behöver ingå i en tävlingsstab.

Idrottsliga minnen från årens lopp bjöds det också på och där bidrog bygdens af-fischnamn alla kategorier bland skärmletare, Stig Dahlberg, med historier från sina framgångsrika år på 40- och 50-talet. Individuellt SM-guld lyckades han bärga 1958, men dessförinnan vann han Nordiska 4-landskampen (inofficiella NM) vid ett par tillfällen och 1950, då han dessutom vann SM i budkavle tillsammans med kullingshofarna Karl-Erik Svensson och Erik Frisk, var Stig in i det sista med i diskussionen om att få erhålla Svenska Dagbladets bragdguld, men juryns val föll till slut på tennisspelaren Lennart Bergelin.

Bland de celebra gästerna vid måndagens välbesökta café kan också nämnas OKK:s förste kassör Kurt Ekelund samt två av föreningens trumfkort på damsidan, Inga-Maj Larsson och Margit Sjögren, vars främsta merit var när de tillsammans med Margareta Johansson vann SM-brons i budkavle 1965.

KENNETH OHLSSON

IDROTTSBILDER FRÅN VÅRGÅRDA

Skol-KM, på Tånga Hed, 1959. Egon Strandberg, Vårgårda, (längst t.h.) vinner 46:ornas uppgörelse på 60 m. 2:a blir Stig Sjögren, Vårgårda, (3:e från vänster) och 3:a Kent Stenberg, Siene, (2:e från vänster).

Lennart Jansson. Trotjänare i Östadkulle SK, vilka han representerat i över 1000 matcher från början av 1950-talet till början av 1990-talet! Ett svårslaget rekord. Har även representerat Östadkulle BK i "ett otal" bandymatcher.

Monica Rundqvist. Vårgårda PSK:s välmeriterade pistolskytt med "massor" av mästerskapsmedaljeri prishyllan. Även internationellt välmeriterad. Bl.a deltog hon i OS i Sydney 2000.

Ett litet axplock ur Vårgårdas idrottshistoriska fotoalbum.

Medlemmar i Vårgårda PSK träningskjuter på Gullhögens pistolskyttebana 1972. Fr.v.: Gunnar Samuelsson, Kjell Andersson, Roland Bengtsson och Jan-Olof Friberg.

Margit Arvidsson (Sjögren), OK Kullingshof. Sveriges Skogsflickors tävling i Ludvika 1953.

Ingemar Thuresson, Vårgårda CK, högst på prispallen efter juniorernas uppgörelse i tempoloppet vid SM i Laxå 1970. T.v. 3:an, Göran Pettersson, Vårgårda CK och t.h. 2:an, Bernt Johansson, Tidaholms CA.

Värmlandsresa med 5-klöver.

Vi, 13 idrottsnostalgiker från de idrottshistoriska sällskapen i Lidköping, Skara, Tibro, Karlsborg och Vadsbo, gjorde i september en sensommarresa till det fagra Värmland för utbyte med likasinnade.

Första anhalten var Degerfors med besök på Degerfors Idrottsmuseum där Gerhard Jansson berättade om Degerfors IF och om Brukslagens storhetstid. I Degerfors liksom på många andra ställen var stödet från bruken det som gjorde möjligt att driva elitidrott och då kanske framför allt fotboll.

I Degerfors fanns två stora idrottsföreningar, Degerfors IF och Jannelunds BK, där Jannelund var det bättre. Disponenten på Bruket ville bara stödja ett lag och han beordrade mer eller mindre föreningarna att gå ihop under namnet Degerfors IF, och så blev det också.

Resan gick vidare till Arvika och Segerfors Gård där idrottsjournalisten och idrottshistorikern Kjell "Keeper" Emanuelsson tog emot oss i sin bostad. Efter välkomstkaffe och "rundvandring" i Keepers "museum", var det dags att lyssna till tre verkligt stora idrottsmän från Arvikatrakten, som samlats i trädgården.

Träff i Kjell Emanuelsson trädgård med idrottskändisar från Arvika. Från vänster: Kjells särbo Gittan Persman, Leif Isaksson (golf), Tore Karlsson (ishockey), Kjell, Leif Sveder (bandy).

Leif Isaksson f.d. aktiv i såväl fotboll, bandy och ishockey, men numera en av Europas främsta golfare i sin ålderklass, berättade episoder från sina golfresor i Europa som landslagsman. Ett antal Europamästerskap i såväl lag som individuellt har det blivit genom åren

och eftersom Leif Isaksson fortfarande är aktiv kan det bli ännu flera medaljer. Leif Sveder, legendarisk bandyspelare i Karlstad-Göta och Svenska landslaget, berättade bl.a. om resorna till Ryssland, (Sovjet), i samband med landskamper och VM-turneringar. Inte alltid som planeringen stämde. Leif blev aldrig världsmästare i bandy, men var med om att bärga silvermedaljer till Sverige vid tre tillfällen. Leif Sveder var också duktig fotbolls- och ishockeyspelare i IFK Arvika. Kombinationen mellan olika sporter var ju möjlig på den tiden. Kunde till och med inträffa att det var seriematch i två sporter samma dag.

Den tredje personen i "Keepers" trädgård var Tore Karlsson, en av Arvikas genom tiderna bästa ishockeyspelare, som i flera säsonger spelade för dåvarande elitlaget Grums IK. Han berättade många dråpliga episoder från den tidens matcher på uterinkar. När banan var avskottad kunde det innebära att snövallarna var högre än sargen, varför publiken stod högre än spelarna. Vid något tillfälle hände det att en alltför offensiv spelare i bortalaget blev hindrad genom att någon i publiken grep tag i tröjan.

På kvällen första dagen gjorde vi ett besök i Arvika AIS klubbstuga, som också var ett skidmuseum i miniatyr, mer eller mindre skapat av Hans Gund som var vår ciceron. Här fanns skidor som våra

Arvika AIS klubbstuga tillika skidmuseum skapat av Hans Gund. På bilden bl. a. Kjell Emanuelsson och Folke Brink

Kvällen avrundades med en intern tips-tävling där Olle Malmborg helt suveränt svarade rätt på alla 12 frågorna.

Efter skön vila på hotell Arkaden inleddes dag två med besök av Hammarbys mesta allsvenska målvakt, Gunnar Vilhelmsson, som bor i Arvikatrakten. Gunnar värvades till Hammarby som mycket ung då Ronnie Hellström gick över till proffslivet i tyska Kaiserslautern. Gunnar gjorde hela 137 allsvenska matcher i Hammarby, vilket är klubbrekord fortfarande.

Gunnar Vilhelmsson var också Sveriges förste målvakt när spel för U-21 landslag inleddes. 1978 då VM i fotboll avgjordes i Argentina var Gunnar reservmålvakt på hemmaplan.

Resan gick sedan vidare till Gunnarskog och ett privat gårdsmuseum hos en annan av Arvikatraktens stora skidprofiler, Morgan Norrby. Tyvärr vistas Morgan sedan en tid tillbaka på vårdhem efter en stroke och kunde inte själv vara med, men hans hustru Gun och barnbarnet Oscar svarade för ett utomordentligt värdskap.

Gun Norrby har för övrigt svarat en av Värmlands bästa orienterare och var den första värmländska med landslagsuppdrag.

Nästa anhalt var Fiskevik och Fiskeviks IF:s klubblokal. Besöket i Fiskevik blev extra intressant då flera av oss i resällskapet hade personliga minnen från tävlingar här i såväl fotboll, bordtennis och cykel. Fiskeviks IF är också en av de föreningar där "Keeper" Emanuelsson varit aktiv, som målvakt i deras Div.

III-lag på 1960-talet. Som bäst spelade Fiskevik en kvalmatch till Div.II (gamla Div.II) mot Säffle och då kom det över 4000 personer till idylliska Sjövallen. Några trafikanter, en del norrmän, på den intilliggande länsvägen blev ofrivilligt inslussade till idrottsplatsen och fick bli kvar tills matchen var över. Det berättades också om den fina sammanhållning man hade i föreningen på den tiden, det var inte tal om att byta kubbadress om man blev degraderad ur en serie, utan alla bet ihop och ville revanschera sig. Med andra ord klubbkänsla, en sak som är väldigt sättsynt idag både på elitnivå och längre ned i seriesystemet.

Sista besöket gjordes hos Breviks SK, en förening som bildades på 1950-talet av några 12 – 13-åriga pojkar och som fortfarande är en livaktig förening med framför allt bordtennis och skidor på programmet. Två av bilderna, Sune Håkansson och Bert Axelsson, var våra värdar. Sune Håkansson är för övrigt en av Sveriges mesta föreningsordförande med sina 52 år på posten. Breviks SK:s förste ordförande, 1957, var för mycket "elitfixerad" varför han fick avgå efter bara ett år och Sune Håkansson blev vald till ny ordf. och har sedan dess innehaft posten. Breviks SK:s klubbstuga ligger mycket idylliskt vid sjön Ränken där Karl XII enligt sägnen lär ha uttryckt när han färdades

Vadsbo- och Tibrogänget utanför Hotell Arkaden. Från vänster: Sven Hjort, Bo Zackrisson, Kjell Emanuelsson, Börje Carlsson, Kenth Lindberg, Christer Carnegren.

över sjön; "Från Ränkestrand till Flogné land den längsta mil i Sveriges land". I klubbstugan finns för övrigt Benny Kolbergs, en annan framgångsrik skidåkare från Arvika, segerskidor från OS-stafetten i Sarajevo 1984. Efter två intensiva, men mycket givande, dagar i Värmland vänder vi hemåt mot

Skarborg och tack vare Kjell "Keeper" Emanuelssons gedigna kunnande och berättarförmåga och inte minst hans förmåga att få idrottsprofiler att ställa upp, kommer vi länge att minnas utflykten. Ett stort Tack "Keeper" !

Text: Bo Zackrisson
Foto: P-G. Persson

**LITE
HJÄRNGYMPA**

SUDOKU

RÄTTA LÖSNINGAR
HITTAR DU PÅ SIDAN 26

Fyll i de tomma rutorna. Alla siffror från 1 - 9 måste finnas med i varje vågrät rad och lodrät kolumn. Varje kvadrat med 3 x 3 rutor måste också innehålla siffrorna 1 - 9.

LÄTT

1			2			7	4	8
3	2	8						
			6	9		2		
	1			2	7	4		9
4	8	3					7	2
		7			6		8	
8	3		7	6		5		
	4			8	2	3		1
				4		6	7	

MEDELSVÅRT

				3		4	7	
		4						8
1	8				9			
			7			3		2
8	9							
				5	3			4
			2					6
3	4							
		6		1		2		

Fotbollskväll i ÖSK-anda på Lidköpings Idrottsmuseum

Torsdagen den 28 oktober samlades ett trettiotal åhörare för att lyssna till de båda f.d. allsvenska fotbollsspelarna Peder Persson och Inge Lennartsson.

Kvällen började med att Ingemar Williamsson hälsade gästerna och kvällens båda huvudpersoner välkomna.

Först ut att på ett ödmjukt sätt berätta om sin fotbollskarriär var Peder Persson. Peder växte upp i Hova där han tidigt kom i kontakt med fotbollen. Endast 16 år gammal debuterade han i Hovas A-lag i Div.6.

Efter några år flyttade han till Örebro för spel med Forward i Div.4. Inför fotbolls VM 1958 i Sverige ville det Franska laget ha en träningsmatch. Forward förstärkt med några spelare från andra Div.4 lag fick bli motståndare. Detta kunde bara sluta på ett sätt, med siffrorna 11-1 vann Frankrike. Fontainen som kom att bli skyttekung i VM gjorde fem av målen och Peder svarade för Forwards mål.

1959 värvades Peder av Örebro SK. Där blev han lagkamrat med de båda Lidköpingsgrabbarna Anti Lundgren och Lasse Ernervik som värvats från IF Heimer. Redan första året blev det en bronsmedalj, vilket var bra gjort då ÖSK var nykomlingar i allsvenskan.

1964 värvades Peder till Djurgårdens IF. Någon hjälp med att skaffa jobb fick han inte, men lyckades själv skaffa ett vikariat som slöjdlärare vilket han börjat utbildad sig till. I sin debutmatch för DIF gjorde Peder två mål. Samma år blev DIF svenska mästare. Som en följd av detta hade man kvalificerat sig till spel i Europacupen där man fick möta Manchester United. Hemma blev resultatet 1-1, på Old Trafford inför 61000 åskådare blev det förlust med 6-1. Djurgårdens mål gjordes av Peder. Klubben hann även med en Asienturné, där man vann sju av åtta matcher. Bara mot Malaysias landslag blev det förlust.

1965 gjorde Peder ett uppehåll från fotbollen för att avlägga slöjdlärexamen i Linköping.

1966 återvände han till DIF, trots att endast två spelare från 1964 års lag fanns kvar vann laget allsvenskan.

Under sin karriär gjorde Peder tre B-landskamper i vilka han gjorde fyra mål. Efter avslutad fotbollskarriär med flera SM-medaljer och lång yrkesbana flyttade Peder 2005 till Lidköping.

Efter Peders framförande var det dags för kaffe med dopp, redan nu gick diskussionens vågor höga bland deltagarna med den ständiga frågan. Var det bättre förr?

Efter kaffet var det Inge Lennartssons tur att ta över ordet. Även Inge började att på ett ödmjukt sätt, säga att hans fotbollskarriär inte gick att jämföra med Peders.

Inges fotbollskarriär ser lite annorlunda ut. Han har inte bara som spelare utan även som tränare och instruktör skördat stora framgångar inom fotbollen.

Peder Persson och Inge Lennartsson.

Inge började som liten grabb att spela fotboll i Källby IF. Familjen bodde tidigare i Sparlösa och därför var det naturligt att Inges äldre bröder Ove och Thore spelade med Skogslunds IF. När Inge vuxit till sig lite var det dags att följa med bröderna till Skogslund. Här var fotbollsintresset stort, det kunde vara upp till 50 ungdomar på träningarna. Inge som alltid ville vara bäst, tränade på för fullt. Detta gav snabbt utdelning och som 16-åring debuterade han i A-laget som då låg i Div.3.

1976 värvades även han till Örebro SK. Det var inget svårt beslut att ta då Inges äldre bror Thore Lennartsson redan var en etablerad spelare i ÖSK.

Tränare i ÖSK var Benny Lennartsson (ingen släkting). Under Bennys ledning fick Inge känna på vad hård träning var, minst 10 träningspass i veckan. Benny var även en driven taktiker vilket Inge haft nytta av i sin fortsatta fotbollskarriär. Under sina år i ÖSK fick Inge kämpa hårt för att ta en plats i A-laget. Ett 20-tal matcher han det dock bli. När ÖSK ramlat ur allsvenskan 1978 flyttade Inge hem till Lidköping för att spela med IF Heimer i Div.3.

1983 efter en allvarlig knäskada var Inges karriär som spelare slut. Efter att ha utbildat sig inledde Inge år 1986 en ny bana inom fotbollen, nämligen som tränare. Första laget var Kvänums IF.

1987 ville Råda BK anlita Inge som tränare. Vid förhandlingarna med Råda BKs allt i allo Uno Fasth, frågade Uno vad Inge begärde i ersättning. En osäker Inge svarade att han ville ha samma som föregående tränare haft. Okej, svarade Uno, då är vi överens. Efteråt visade det sig att ingen av de båda herrarna hade en aning om vad föregående tränare haft för ersättning.

1988 var Inge tränare för Skövde AIK som då låg i Div.2. Sedan dess har Inge anlitats av en mängd olika klubbar, tills han år 2000 slutade tränarsysslan på klubbnivå. Inge har också under 10 års tid tillsammans med sin bror Thore varit Riksinstruktör inom Svenska Fotbollsforbundet vilket han berättade många glada minnen från.

Kvällen av slutades med att Ingemar Williamsson tackade de båda föredragshållarna för en mycket intressant kväll varefter han överlämnade blommor och varsin bok från LIHS.

För LIHS/Bengt-Göran Bäcklund.

Visste du att...

**Ingen snöflinga
eller regndroppe
nuddar varandra.**

Källa: roligfakta.se

Fagersanna IF har stark förankring i bygden

Fagersanna Idrottsförening är föremål för Tibro Idrottshistoriska sällskaps utställning i Sporthallens Lilla hörna. FIF är en aktiv förening med stark förankring i bygden, som tack vare eldsjälar och ideellt arbetande medlemmar gjort sig ett namn även i Stockholm.

Föreningen bildades 1924 under namnet Idrottsklubben Ran. Men namnet fick kalla handen av Riksidrottsförbundet, RF, och det ändrades därför till Fagersanna Idrottsförening.

Det började med fotbollen och den första idrottsplatsen, Mobergsbacken, låg där riksväg 49 i dag drar fram. Planen var ganska liten och svårspelad. Bland annat fanns ett stag till en högsänningstolpe vid avsparkspunkten som gjorde att många snavade, inte minst spelare från gästande lag.

Startade med fotboll

Här sparkade herrarna boll i seriesammanhang från föreningens bildande. Genom åren har det visserligen varit både upp och ned för herrfotbollen, men sedan 1966 har det varit full fart på bollsparkarna i Fagersanna. Som bäst har laget legat i fyran, men numera håller laget till i botten av division V.

Färgerna på matchställerna har varierat genom åren. Det började med rödvitrandiga tröjor för att på 40-talet bli blågult. Röda tröjor och blå byxor blev det 1958 och från 1973 är det gula tröjor och svarta byxor som gäller.

WIS ordförande Roland Gustavsson är FIF:are och har en egen liten hörna i utställningen.

Foto: LARS-OLA CARLÉN/SLA

Skidor och gymnastik

Föreningen var även tidig med damfotboll. Det första damlaget bildades redan på 30-talet. Då för att dra folk till en fest, men 1970 startade FIF damfotboll på allvar och spelar i dag i division IV. Samma år, 1970, invigdes den nuvarande idrottsplatsen Fagervi i Björkhult av landshövding Karl Frithiofson, som också var RF:s ordförande.

Fagersanna IF är hela bygdens angelägenhet och många är det som varit aktiva och än i dag lägger ned många timmars arbete för att få verksamheten och anläggningen att rulla på. Några av dem samlades då Tibro Idrottshistoriska sällskaps utställning i Sporthallen invigdes.

Foto: LARS-OLA CARLÉN/SLA

- Det var många timmars ideellt arbete av medlemmarna som låg bakom bygandet av båda idrottsplatserna, berättar eldsjälens Rolf "Vitus" Valtersson, vars far Valter Johansson var med och bildade föreningen.

Utöver fotbollen har FIF också haft bandy, cykel, skidor och gymnastik på programmet. Fagersanna var tidiga med bingo och bilbingo för att dra in pengar till verksamheten och anläggningen.

Uppskattade cuper

Möbelcuperna för damer och herrar i Tibro Sporthall, samt den årliga Hantverkscupen i fotboll för P10-lag från storstäderna har satt Fagersanna på kartan långt utanför Skaraborg.

- Hantverkscupen är mycket uppskattad och lockar lag från Stockholm, Göteborg

och andra större städer. Ungdomarna får då möjlighet att spela fotboll på gräs, vilket de inte är bortskämda med hemifrån. Cupen är en hel helg med massor av aktiviteter runt omkring, berättar Janne Eriksson.

Att driva en förening med en så omfattande verksamhet och stor anläggning kräver en ideell insats utöver det vanliga. Både föreningen och Fagervi är något av bygdens angelägenhet och tack vare att alla ställer upp är Fagersanna i dag en välmående förening.

Utställningen som visar FIF:s verksamhet i ett historiskt perspektiv genom bilder, tröjor, skor och annan utrustning, priser och pokaler, samt tidningsurklipp pågår till den 24 februari.

Lars-Ola Carlén/SLA

Utställningen i Lilla hörnan visar Fagersanna IF:s historia med bilder, priser, pokaler, tröjor och annan utrustning.

Foto: LARS-OLA CARLÉN/SLA

KLUBBNÅLAR I VÄNERSBORG o VARGÖN

Idrottshistoriska Museet bjöd in till en berättarkväll tisdagen den 19/10 2010. Det blev en trevlig tillställning med Sven-Olof Gustavsson från Vargön som kunnig föredragshållare och samlare av klubbnaålar. Vi som var där trodde vi kunde det mesta om kommunens idrottsklubbar, men ack vad vi bedrog oss. Sven-Olof gav oss en djup inblick, med både bilder, nålar och prat. Dessutom gav han historiken runt klubbarnas bildande och hur man i regel ganska omgående tog ställning till loggens utseende och därefter beställde klubbnaålar.

En förening, som av olika skäl inte skaffade en nål, blev nästan mindre ansedd, för det var en status att på bortaplan eller vid annat tillfälle få visa upp sin föreningens klubbnaål.

I Vänersborg och Vargön har det funnits 111 (etthundraelva) idrottsföreningar. Därutöver tillkommer Dalslandsföreningarna som ingår i Vänersborgs kommun. Vi har namn på alla föreningarna för den som är vetgirig.

Sven-Olof berättade om IK Columbia:s historia och hur föreningen fick sitt namn.

IK Columbia

IK Columbia bildades 27/7 1949 i Siviken-Frändefors då under namnet IK Falken. Laget startade i en pokal serie med 10 lag (IFK Lane, Ryrs AIFs B-lag, Lane BK Herrestads B-lag, Rosseröds A-lag, Groheds B-lag, Östrias B-lag, Hogstorps A-lag och Ängebackens A-lag (idag Rösse IK)

Från och med 1/1 1950 måste Falken döpa om sig och då blev namnet IK Columbia. Namnet tillkom på ett underligt sätt. Under en bordtenniskväll, där många av Falkens spelare deltog, spelades musik på en trattgrammofon. Många av 78-varvama var av märket Columbia därav namnet.

Laget startade i Dalslandsserien Div. VI hösten 1950. Columbia fick mycket stryk.

Något måste göras. En sammanslagning med Blåsuts IK (som var en vilande förening) blev följden. Klubben fick då en del nya spelare som räckte till och en godkänd fotbollsplan Boteredsvallen i Blåsut. Problemet var att dock att planen låg 800m in i Viistergötland, vilket förbundet hade en del synpunkter på. Det ordnade upp sig så småningom och när Columbia lite senare tog sig upp till Div. IV nationella serien var det helt i sin ordning med spel och hemmaplan i Västergötland trots medlemskap i Dalsland. Resultaten var bara på uppåtgående och bl. a. vann Columbia Dalslands - QM på 60-talet.

I november 1969 hade IK Columbia gravölsfest då klubben tillsammans med IK Lira gick upp i IFK Vänersborg. Columbia hade satsat stora pengar i den egna planen Boteredsvallen som återinvigdes 1968. Planen överlämnades till IFK Vänersborg som i sin tur sedan överlämnade den till kommunens fritidsnämnd. Historien om laget som inte var från Syd-Amerika var därmed över.

Där utöver berättade Sven-Olof om IFK:s tillkomst.

IFK bildades av ett par grabbar från Norra Realskolan i Stockholm 1/2 1895. Det bestämdes att ett emblem skulle tas fram i och i detta skulle finnas en fyruddadad stjärna. De fyra uddarna symboliserade: Ihärdighet, Färdighet, Kraft och Kamratskap. Den första tillverkade nålen har används än i dag som klubbnaål t.ex. IFK Vårgårda. Det finns i dag samlare som bara samlar på IFK-naålar Det har funnits ca 400 IFK-klubbar. I dag finns ca 170 st kvar.

Många klubbar har under åren lagts ner och dess klubbnummer har övertagits av andra nystartade föreningar. Av denna orsak är det bland annat svårt att säga hur många IFK-klubbar det funnits genom åren.

Vi fick också reda på att det i Sverige finns ca 400 större märkessamlare som träffas på mässor och andra tillfällen för att köpa, sälja och byta nålar. Den person som äger flest klubbnaålar i Sverige har sammanlagt ca 17000 nålar. Sällsynta nålar kan betinga ett pris på flera tusenlappar. Från Trollhättan hade vi besök av både ordföranden och sekreteraren i Idrottshistoriska Föreningen, där den senare också är samlare. Detta gjorde mötet ännu mer givande. Kanske att han gör något liknande om Trollhättans kommuns idrottsförening?

Sporrong har varit och är fortfarande den ledande tillverkaren av dessa små konstverk, för visst är många nålar verkligen snygga. Det finns några enstaka som är i massivt guld, flera är i silver, men det stora flertalet är förgyllda i olika legeringar. Numera tillverkas en hel del i plast på grund av kostnadsökningen, och hur roligt är det att få en sådan?

Många frågor och svar haglade i luften. När vi var nöjda var det dags att tacka för den lärorika lektionen. Sven-Olof är nämligen f.d. lärare. Ordf. Benny Östh överlämnade en bukett blommor och förärade honom även medlemskap under 2011 i vår förening. Vi passade även på att överlämna föreningens klubbnaål, vilken han inte hade i sin samling. Därefter tog vår klubbmästare vid och serverade frallor och en god kaka till kaffet och naturligtvis fortsatte diskussionen intensivt mellan tuggorna.

Nu är det bara att förbereda nästa cafékväll.

Text o bild Benny Östh.

		LÄTT								MEDELSVÅRT								
RÄTTA SUDOKU-LÖSNINGAR FRÅN SIDAN 23	1	6	9	2	5	3	7	4	8	2	5	9	8	3	6	4	7	1
	3	2	8	4	7	1	9	5	6	6	3	4	1	7	5	9	2	8
	5	7	4	6	9	8	2	1	3	1	8	7	4	2	9	5	3	6
	6	1	5	8	2	7	4	3	9	4	6	5	7	8	1	3	9	2
	4	8	3	9	1	5	6	7	2	8	9	3	6	4	2	1	5	7
	2	9	7	3	4	6	1	8	5	7	2	1	9	5	3	6	8	4
	8	3	1	7	6	9	5	2	4	5	1	8	2	9	4	7	6	3
	7	4	6	5	8	2	3	9	1	3	4	2	5	6	7	8	1	9
	9	5	2	1	3	4	8	6	7	9	7	6	3	1	8	2	4	5

”Att leva hela livet”

Tidaholms Idrottshistoriska förening medverkade med en monter när mässan ”Att leva hela livet” anordnades i Tidaholm. Ett 60-tal utställare fanns med på mässan som anordnades av Omvårdnadsförvaltningen i Tidaholm.

Jan Kindmalm och Evert Ödvall ser till att datorinformationen kommer igång innan mässan öppnas.

”Att leva hela livet” var en mäs­sa med ett antal föreläsningar och samtidigt en idéutbytardag som lockade många ut­ställare av olika kategorier.

Här fanns de flesta grenar inom omvård­naden representerade, men även andra organisationer som Röda Korset, polisen, olika samfund och pensionärsorganisa­tioner fanns representerade.

För fyra år sedan anordnades en liknande mäs­sa och även då fanns Tidaholms IHF representerad.

Inom föreningen anser man att det är ett bra forum för att komma i kontakt med olika organisationer som man kanske i vanliga fall inte har något dagligt utbyte. Föreningen kan också få insyn i hur andra organisationer arbetar och som kanske kan ge en och annan idé som kan komma till användning i det egna före­ningsarbetet.

Tidaholms IHF hade i sin monter rollups, dator med två skärmar där det visades bilder från museet samt information om föreningen.

Vidare fanns broschyrer och besökarna kunde även fylla i blanketter för med­lemsansökan.

Montern var mycket välbesökt under de åtta timmarna som mässan pågick och inom föreningen hoppas man att budska­pet om föreningen gick ut till alla som tidigare inte visste så mycket om varken vårt museum eller föreningen som sådan.

Jan Kindmalm, Tidaholms IHF.

Anna-Lisa Ödvall t v i sam­språk med en annan ut­ställare.

Välbesökt i Tidaholm

Tidaholms Idrottshistoriska museum blir allt mer välbesökt och hittills i år är antalet besökare uppe i över 1 250 personer och det är en markant ökning jämfört med i fjol.

– Vi har ändrat på vår marknadsfö­ring och kanske varit mer aggressi­vare för att nå fram med vårt bud­skap.

Tidaholms Idrottshistoriska förening hål­ler hela tiden på att utveckla sitt museum. Ett museum som kanske blivit mest be­römt genom alla sina skalenliga modeller över stadens idrottsanläggningar och den stora modellen över Tidaholms stad anno 1945.

Museet utvecklas hela tiden men nu efterlyser man inom föreningen fler och

yngre medlemmar som vill vara med och jobba. Alla har alltid något välkommet bidrag att komma med, för idag är man tyvärr allt för få som arbetar med att utveckla museet.

Trots avsaknaden av medlemmar som jobbar finns det många positiva ton­gångar inom föreningen. Nämligen att besökarantalet pekar spirakt uppåt och det är framför allt antalet besöksgrupper som ökar markant.

Mottot är att saluföra museet och att det ska hållas öppet och att det är viktigt med olika aktiviteter för såväl medlem­mar som utomstående.

– Om man inte satsar vinner man heller inget. Vi tog fram en turistbroshyr som distribuerats till turistbyråer runt om i Västra Götaland och jag tror att den burit frukt. Vidare finns vi med på Tidaholms turistbyrås sida och är också alltid upp-

daterade i deras evenemangskalender, vilket föreningen inte varit tidigare. Även här har vi fått respons på vårt bud­skap. Föreningens medlemscaféer under året har slagit mycket väl ut med bland annat besök av HV 71:s målvaktstränare Thomas Högborg. Antalet Öppna hus har utökats under året och som varit mycket välbesökta.

– Öppna hus sprider ringar på vattnet. Vi har märkt att man återkommer efter ett sådant besök och då i form av grup­per. Ökat öppethållande har också gjort att besökarantalet blivit allt fler. Man måste hela tiden jobba med en mer eller mindre aggressiv marknadsfö­ring, den bär inte inte frukt på kort sikt, men job­bar man målmedvetet och ser framåt då ökar också antalet besökare.

Jan Kindmalm, Tidaholms IHF.

”WESTGÖTARNAS IDROTTSHISTORIA” som debattforum!?

Redaktionen planerar att göra en debattsida/-spalt (beroende på mängden material som skickas in). Det finns många åsikter om väldigt mycket, så varför inte vädra sina ”tyckanden” i detta media. Enda kravet är att det har med idrottshistoria i någon form, att göra.

**WESTGÖTARNAS
IDROTTSHISTORIA**

**(obs! historia är allt, som hände igår och bakåt i tiden)
Välkomna att tycka till! Red.**

Träff med 5-klövern

Lidköpings Idrottshistoriska sällskap stod som värdar vid mötet med "femklövern" som består av Vadsbo, Skara, Tibro, Karlsborg, vi träffades ett 40-tal personer på Lidköpings Idrottsmuseum där förmiddagsfrallan intogs.

Bo Zakrisson framförde en reseskildring från femklövern's resa i dagarna två till Arvika. (se separat artikel på sid. 22-23). Resan började med frukostfralla i Gullspång därefter gick resan till Fotbollsmuseet i Degerfors resten av dagen tillbringades hos Kjell "Keeper" Emanuelsson sedan blev det övernattnings på hotell. Dagen därpå besågs fyra andra idrottsmuseum (samlingar) runt Arvika. Folke Brink informerade angående WIS

utbildningsdagar. Sedan förflyttades gästerna till Nya Sparbanken Lidköpings Arena där de fick en guidad tur av verksamhetschef Johan Skoglund.

Träffen avslutades med lunch på Restaurang Villa.

Folke Brink

Hemside-utbildning

WIS utbildningsdag för sällskapens hemsidor har genomförts på Vara Folkhögskola. Det samlade 20 personer,

(18 herrar och 2 damer) från 8 sällskap under ledning av Per-Anders Johansson Lidköping utbildare på SISU. Kursen började med en repetition av föregående utbildning, sedan ägnades

kursen av foto att infoga bilder och att publicera bilderna på webben. Av deltagarna att döma så var intresset stort. Deltagarna intog massa information efter 5 timmar såg man att deras datahjärna var fullbelagt.

Vid den andra utbildningsdagen den fjärde november deltog även denna gång 20 personer från 10 sällskap.

Denna gång var det journalistens roll, intervjuteknik och att skriva en text som stod på programmet. Deltagarna fick själva intervjua var andra, skriva en text, göra den intressant för läsaren samt sätta en bra rubrik.

En lärorik och intressant dag, var alla deltagare överens om.

Kursledare var Henrik Damberg och Gunnar Birgersson båda lärare på journalistlinjen på Vara Folkhögskola.

Folke Brink

Från v. Pelle Persson Wadso, kursledare Per-Anders Johansson, Jan Kling Tibro, Ingemar Karlsson Tibro, Margareta Andersson Karlsborg

Skaraföreningar samarbetar för lyckade programkvällar

Skara idrottshistoriska förening inledde för ett par år sedan ett intimt samarbete med Skara idrottsförening. Detta har blivit mycket lyckat för båda föreningarna. Skara idrottsförening, allmänt kallad bara SI, är sedan 14 år enbart en kamrat- och kulturförening, som förvaltar arvet från svunna tider.

- Vi är mycket glada för detta samarbete, säger Olle Magnusson, ordförande i Idrottshistoriska sedan förra årsmötet. 1996 slogs IFK Skara och SI samman, men SI lever kvar. Den är Västergötlands äldsta fotbollsförening.

Vårprogrammet inleddes den 8 februari då Ralf Edström var gäst i Skara tillsammans med Björn Berggren, som presenterade sin nya bok Vad döljer sig bakom stjärnorna?

Leif "Loket" Ohlsson var programgäst den tredje kafékvällen i år. Det var den 16 mars och även denna kvällen var lokalen fullsatt.

Vårens tredje möte handlade om motorsport. Jan-Olof Bohlin, under flera år ordförande i Svenska Bilsportförbundet och kartläsare i rally, berättade om motorsport. Han är för övrigt bosatt i Skara.

Lennart Persson kåserade på årets sista kafékväll i Skara den 11 november. Ett 60-tal medlemmar fyllde lokalen.

Höstprogrammet inleddes den 14 september då Leif Boork var gäst. Den kvällen passade föreningen också på att överlämna årets stipendium från Idrottshistoriska föreningen. Detta fick hockeyspelaren Joel Werner, som även fick några goda råd av erfarne Leif Boork. Tisdagen den 12 september handlade det om handboll. Gäst var Henrik Schneider, tränare i elitlaget IFK Skövde.

Årets sista kafékväll var den 11 november. Då firades SI:s 110-årsjubileum. Sportjournalisten Lennart Persson kåserade kring Skarafotbollen igår, idag och i morgon. Ett 60-tal personer var med.

- Vi har vind i seglen och glädjande nog har medlemsantalet också ökat under året, slutar Olle Magnusson, som nu funderar på programmet inför nästa år.

**Text och bild:
Gösta Karlsson**

Adresser och telefonnummer till idrottshistoriska sällskap/föreningar och idrottsmuseer i Västergötland

Alingsås Idrottshistoriska Sällskap

Adress: c/o Gunnar Ryberg
Prästeskärsvägen 11
441 35 Alingsås
Tel: 0322-120 88
Epost. g-cryberg@telia.com
Hems. www.alingsasihs.se
Lokal Östra Kyrkogatan 3
Ordf. Gunnar Ryberg, 0322-120 88
Skr. Lars Larsson, 0322-137 24
PlusG. 645 95 45-7

Herrljunga Idrottshistoriska Sällskap

Adress: c/o Sixten Borgvall
Gregatan 5
524 32 Herrljunga
Bes.adr. Tennishallen, Herrljunga
Tel: 0513-104 93, 0705-65 55 34
Epost. sixten.borgvall@telia.com
Hems. www.herrljungaihs.se
Ordf. Rolf Melin, 0513-108 42
Bankg. 435-1953

Skara Idrottshistoriska Förening

Adress: Olle Magnusson
Källiden 8
532 31 Skara
Tel: 0511-139 52
Hems. www.skaraiahf.se
Utställn.: Monter, Idrottshallen
Ordf. Olle Magnusson, 0511-139 52
Kontakt: Sjunne Jönsson, 0511-123 06
Epost. olle.magnusson13952@bredband.net
Bankg. 393-5038

Borås Idrottshistoriska Sällskap

Adress: Box 554
503 14 Borås
Kansli: Allégatan 71
Tel: 033-35 39 39, 033-22 63 55
Epost. bis@bihs.se
Hems. www.bihs.se
Museum: Borås Idrottsmuseum
Bockasjöгатan 2
Ordf. Tommy Olsson, 033-20 04 53b
Skr. Maija Larsson
Epost. maija@bihs.se
Bankg. 5513-8168

Karlsborgs Idrottshistoriska Sällskap

Adress: c/o Göte Ivarsson
Gökstigen 16
546 33 Karlsborg
Tel: 0505-108 50, 0731-42 22 51
Hems. www.karlsborgsihs.se
Ordf. Roland Gustafsson,
0505-306 14
Skr. Stig Brehag, 0505-403 87
Epost. roland@arnekar.se
PlusG. 106 15 75-5

Tibro Idrottshistoriska Sällskap

Adress: c/o Gösta Wahll
Gäre Björkasen,
543 91 Tibro
Tel: 0504-615 83
Hems. www.tibroihf.se
Ordf. Ingemar Karlsson, 0504-61 955
Skr. Gösta Wahll, 0504-615 83
Pg. 294 79-3

Essunga Idrottshistoriska Sällskap

Adress: c/o Kent Larsson
Aygatan 9
465 30 Nossebro
Tel: 0512-508 40
Hems. www.essungaihs.se
Ordf. Kent Larsson, 0512-508 40
Skr. Gunnar Hagström
Tel: 0512-511 95
Bankg. 5251-1904

Lidköpings Idrottshistoriska Sällskap

Adress: Esplanaden 1
531 50 Lidköping
Kansli: Esplanaden 1,
Tel: 0510-216 17
Epost.: lihs@telia.com
Hems. www.lidkopingsihf.se
Museum: Lidköpings Idrottsmuseum
Esplanaden 1
Ordf. Folke Brink, 0510-249 19
Pg. 629 38 95-6

Tidaholms Idrottshistoriska Förening

Adress: Stallängsvägen 4,
522 34 Tidaholm
Tel: 0502-60 63 38
Epost: idrottshistoriskatidaholm1@gmail.com
Hems. www.tidaholmsihf.se
Museum: Tidaholms Idrottsmuseum
Stallängsvägen 4
Ordf. Jan Kindmalm,
0502-142 33, 0709-42 75 71
Epost. kindmalm7@gmail.com
Bankg. 5839-3471

Falbygdens Idrottshistoriska Sällskap

Adress: Odenhallen, Odengatan 41
521 41 Falköping
Tel: 0515-155 80
Kontakt: Sven-Erik Hellberg,
0515-155 80, 0709-26 62 83
Hems. www.falbygdensihs.se
Museum: Falbygdens Idrottsmuseum
Odenhallen
Ordf. Ulf Söderhjelm, 0515-176 35
0768-02 05 05
Skr. Sven-Erik Hellberg
Epost. faik@falkoping.net
Bankg. 268-5022

Marks Idrottshistoriska Sällskap

Adress: c/o Britt-Marie Knutsson
Backavägen 10
511 63 Skene
Tel: 0320-313 83, 076-10 78 393
Epost. bmk1948@live.se
Hems. www.marksihf.se
Museum: Marks Idrottsmuseum,
Boråsvägen 237
Ordf. Britt-Marie Knutsson,
0320-313 83
PlusG. 82 06 15-3

Trollhättans Idrottshistoriska Sällskap

Adress: c/o Hasse Rosendahl
Österlånggatan 80A
461 35 Trollhättan
Tel: 0520-334 43, 0708-61 22 10
Hems. www.trollhattansihs.se
Ordf. Hasse Rosendahl
Epost. hasse.georg@telia.com
Bankg. 230-0119

Vadsbo Idrottshistoriska Sällskap

Adress: Marieholmsvägen 2
542 43 Mariestad
Ordf. Bo Zackrisson, Skagersvik
Tel: 0551-203 22
Epost. bo.zacke@gmail.com
Hems. www.vadsboihs.se
Skr. Björn Jansson, Mariestad
Tel: 0501-108 29
Bankg. 402-6712

Westgöta Idrottshistoriska Sällskap

Adress: Roland Gustavsson
Ekenäsvägen 11
546 72 Mölltorp
Tel: 0505-306 14
0706-73 06 14
Epost. roland@arnekar.se
Museum: Westgöta Idrottsmuseum
Huvudnässkolan, Vänersborg
Ordf. Roland Gustavsson
Bankg. 5423-6880

Vänersborgs IdrottshistoriskaFörening

Adress: Box 80,
462 21 Vänersborg
Kansli: Huvudnässkolan
Tel: 0521-197 03
Epost. vbg.idrottsmuseum@telia.com
Hems. www.vanersborgsihf.se
Museum: Vänersborgs
Idrottsmuseum
Adress: Huvudnässkolan
Ordf. Benny Östh
Tel: 0521-187 85
Bankg. 5859-9200

Vara Idrottshistoriska Sällskap

Adress: c/o Carl-Owe Johansson
Källegården 1
534 92 Tråvad
Tel: 0512-140 12
Epost. kallesr-m@swipnet.se
Hems. www.varaihs.se
Museum: Källes Rekordmagasin
Källegården, Tråvad
Ordf. C-O Johansson,
0512-140 12
Bankg. 5400-2829

Wårgårda Idrottshistoriska Sällskap

Adress: c/o Roland Svensson
Fötene Järskagården 1
447 91 Wårgårda
Tel: 0322-62 70 19
Hems. www.wargardaihs.se
Museum: Idrotts hist. Cykelmuseet
Tånga Hed
447 91 Wårgårda
0322-62 43 11
Ordf. Roland Svensson
0322-62 70 19
Skr. Stig Sjögren, 0322-62 36 51
Bankg. 299-6585

Västgötaidrottens Guldklubb

Adress: Box 554
503 14 Borås
Tel: 033-35 39 39a,
0706-81 21 16
Ordf.: Olof Toftby, 033-26 68 60
Skr. Solveig Sundequist,
0500-41 86 94

Styrelsen för Westgöta Idrottshistoriska Sällskap

Roland Gustavsson
Ekenäsvägen 11
546 72 Mölltorp
0505-306 14
0706-73 06 14
roland@arnekar.se

Bo Zackrisson, v. ordf.
Långgatan 5
547 93 Skagersvik
0551-203 22
0705-24 58 61
bo.zacke@gmail.com

Benny Östh
Hästkovägen 47
462 54 Vänersborg
0521-187 85, 0706-51 32 83
052118785@telia.com

Sture Pettersson, kassör
Bergsängsvägen 40
521 30 Falköping
0515-153 60, 0708-15 36 01
pettersson.sture@telia.com

Tommy Olsson
Sjönäsgratan 14
506 49 Borås
033-20 04 53, 0705-67 79 58
tommy@bihs.se

Folke Brink
Fröjdegårdsvägen 32
531 56 Lidköping
0510-249 19
folke.brink@telia.com

Karin Monsén-Karlsson
Skindmo Moholm
461 98 Trollhättan
0520-42 51 26
karinmonsens@hotmail.com

Du vet väl att du, som privatperson också kan bidra med att förgylla tidningen med insändare, reportage etc. Har du något idrottsminne, som du tror kan intressera våra läsare, så tveka inte, utan skicka in det till red.

**WESTGÖTARNAS
IDROTTHISTORIA**

Du får också skicka in bilder för publicering –färg eller svart/vitt digitala, högupplösta, eller vanliga kort.

Posttidning B

Returadress:

Westgöta Idrottshistoriska Sällskap
Box 554
503 14 BORÅS

En stor bragd av en liten förening!

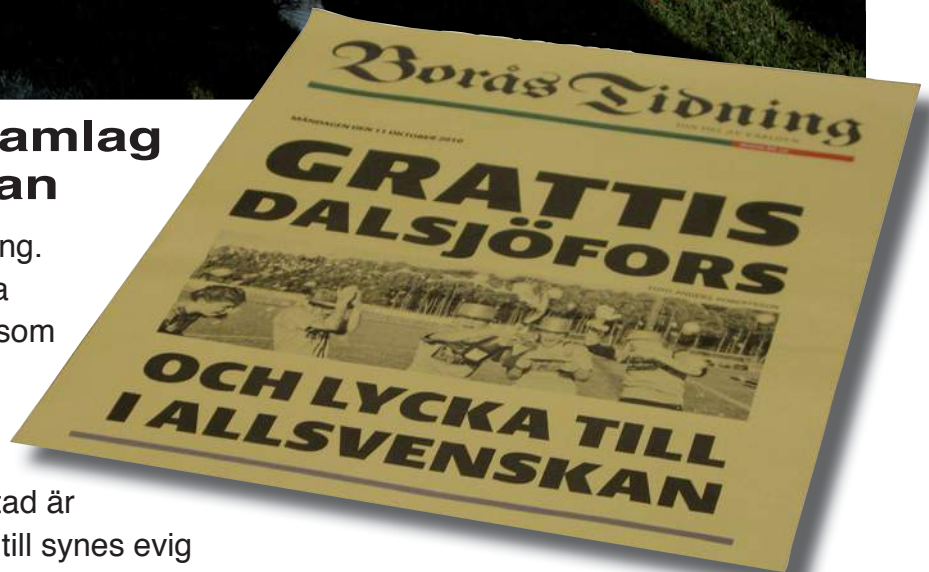

Foto: Anders Robertsson, BT

Dalsjöfors Golf's damlag går upp i Allsvenskan

Det är en stor bragd av en liten förening. Dalsjöfors Golf's vandring från lägsta serien ända upp i allsvenskan känns som damfotbollens svar på Ljungskile SK – eller Åshöjdens BK.

Klättringen uppåt i seriesystemet är anmärkningsvärd i sig. Än mer storartad är prestationen att plötsligt förvandla en till synes evig bottenstrid i söderretan till klar serieseger.

Saxat ur BT:s Jan Hanssons krönika i Borås Tidning.

Borås Tidnings
löpsedel 11 Okt 2010